

Ponedjeljak, 27. novembar 2006.

Svedok Borčo Karanfilov

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 14.19 h.

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobar dan. Gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, mogu molim vas o samo dve stvari? Tiče se molbi, što Tužilaštva, što Odbrane. Prvo je u vezi sa veštakom gospodina Šljivančanina, gospodinom Vuga. Pretresno veće će dobiti njegov izveštaj. Kako sam ja razumeo, a mogu li da kažem da smo mi o ovom pitanju još pre dolaska pred Sud razgovarali, pa se nadam da će ovo što ću sada da kažem da bude tačna slika onoga što je rečeno i oko čega smo se dogovorili. Taj veštak bi trebalo da dođe u petak posle podne ako se ne varam, a onda bi trebalo da svedoči u ponedjeljak. Možda ćemo imati teškoća, a to su sledeće: Časni Sud će se možda setiti kada smo mi predočavali izveštaj gospodina Pringlea - da se njegov izveštaj izvorno oslanjao na izjave svedoka u nekim elementima. Onda je zatim dobio transkripte iskaza, o kojima su mu postavljena pitanja da li se njegov izveštaj, kao posledica iskaza u odnosu na izjave svedoka. Ja sam sada shvatio da će Odbrana isto to u ovom procesu da uradi, da će sledeće nedelje pokazati iskaze svedoka... izvinjavam se, transkripte svedoka na koje se gospodin Vuga oslanjao. Problem je, kako to ja vidim, sledeći: Moj će uvaženi kolega pitati svedoka da pogleda transkripte i da vidi da li je došlo do nečega što bi menjalo njegov nalaz po nekom pitanju. Ja sada ne znam, a ni gospodin. Lukić ne zna da li će to stvarno i da se dogodi, ali pogledajmo u najgori scenario. Dve stvari su u pitanju. Kao prvo, možda će morati da se napravi *addendum* izveštaja, koji ćemo mi dobiti najverovatnije u ponedjeljak, što nama neće dati dovoljno vremena da naš veštak pregleda sam nalaz i da napravi procenu istog tog dana. To je prvi problem koji ja predviđam. Ne znam da li je moguće da se transkript možda pošalje gospodinu Vugi danas, kako bi taj *addendum* mogao ranije da se napravi i kako bismo onda mogli da nastavimo sa radom. Mene zabrinjava da ukoliko gospodin Vuga dobije taj izveštaj tek za vikend, mi jednostavno nećemo imati vremena da procenimo težinu nalaza izveštaja i da li se nešto značajno u njemu promenilo. Dakle, bez ikakve namere, mi smo verujem u riziku da se nađemo u zaista lošoj situaciji. Dakle, to je bilo prvo pitanje koje sam hteo da pokrenem.

SUDIJA PARKER: Rekli ste da ste o tome razgovarali pre nego što je Pretresno veće došlo ovamo. Da li je bilo naznake nekog rešenja?

TUŽILAC MOORE: Pa mislim da postoji volja gospodina Lukića da pokuša da pomogne. To ne mogu nikako da negiram, ali s obzirom da sam se ja već bavio sličnim problemima, meni je jasno da je svedoku potrebno nekoliko dana da pogleda transkripte i vidi da li oni menjaju njegov nalaz ili izveštaj, jer će najverovatnije da se dogodi da će on

biti unakrsno ispitivan upravo po tim transkriptima i iskazima, a ne samo po svom izveštaju. A moj uvaženi kolega će moći da zna mogućnosti svedoka i šta je u stanju i šta želi da uradi.

SUDIJA PARKER: A drugo pitanje, gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Drugo pitanje se tiče svedoka P-002 i njegovog dnevnika. Pretresno veće je tražilo od mene da se P-002 stavi na raspored 11. decembra. Mi smo to uradili. Stvari su se malo ubrzale, možda više nego što smo očekivali, i zato sam ja zamolio da svedok P-002 onda bude doveden ovamo, ja mislim 6. decembra. Problem koji bi mogao proisteći iz toga je sledeći: Moje uvažene kolege su zatražile da se prevedu ceo dnevnik. Naravno, mi smo preveli one delove koje smo smatrali relevantnim, ali na osnovu onoga što sam shvatio, mislim da se radi o nekih 130 stranica koje bi trebalo da se prevedu na zahtev mojih uvaženih kolega. Prevodioci ili Služba za prevođenje (CLSS, Conference and Language Services Section) kaže da to ne može da uradi. Prvo, to je prevelik zadatak, a ono što je bitnije, oni smatraju da je vrlo teško da se zbog rukopisa pročita šta tamo piše. A te probleme smo mi već imali ranije sa gospodinom Kyprom, ako se časni Sud seća, jer ponekad pojedinci pišu na različite načine. Ono što sam ja mislio da sugerišem mom uvaženom kolegi su sledeće dve stvari, od kojih mu jednu nisam spomenuo, ali ću sada da je spomenem. Dakle, ako postoji neki deo koji moj kolega želi da se prevede i ako gospodin Borović smatra da on to može da pročita, onda bi bilo dobro kada bi on mogao da nam saopšti šta on smatra da je prevod tog dela dnevnika. Mi ćemo onda da zatražimo od Službe za prevođenje da to pogleda, a pitaćemo i svedoka P-002 da nam potvrdi da li je to tačno. To je jedna mogućnost. Druga mogućnost bi bila ovakva – da se svedok P-002 dovede ovamo 6. decembra kao što se nadamo da je moguće, i da on sedne sa prevodiocem ili tumačem i pregleda one delove koje moj kolega želi da se prevedu, i onda bi mi posle toga mogli da dobijemo usaglašeni transkript onoga što svedok smatra da je tačan zapis njegovih reči. Po mom mišljenju je to bolja opcija, jer nam onda daje svedokovo tumačenje dokumenta, pa će zbog toga moj kolega da bude u situaciji da unakrsno ispitivanje obavi na sledeći način: "Zar nije tačno da ste došli u sredu, seli sa prevodiocima i pregledali ga i složili se da je tačno to napisano ovde?" Na taj način dobijamo validnost unakrsnog ispitivanja. Dakle, ja sada od Pretresnog veća tražim neke smernice po tom pitanju. Ja smatram da je ova druga opcija bolja i tačnija i da neće imati previše uticaja na raspored, jer će svedok i dalje moći da da svoj iskaz 11. decembra, u ponedeljak, kao što ste prvobitno i zatražili. To su bila moja dva pitanja.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, hvala vam. Ali se Pretresno veće odlučilo za 11. decembar upravo zbog toga što smo samtrali da gospodin Lukić neće završiti svoje izvođenje dokaza do petka 8. decembra. Sada imamo naznake da će on verovatno da završi do 6. decembra.

TUŽILAC MOORE: Slažem se.

SUDIJA PARKER: Zbog toga smo mi pomerili raspored za svedoka P-002 i njegovu dodatno svedočenje na četvrtak i petak 5. i 6. decembar.

TUŽILAC MOORE: Da.

SUDIJA PARKER: Vi sada razmatrate mogućnost da se on prebaci za sledeću nedelju, a za Pretresno veće to i nije veoma povoljno. Meni bi to svakako bio razlog zbog koga bih imao teškoće da razrešim neka druga zasedanja i pitanja koja sam probao da smestim upravo u tu nedelju.

TUŽILAC MOORE: Da.

SUDIJA PARKER: Dakle, pitanje je sada da li vi smatrate da bi bilo moguće da svedok P-002 dođe čak i ranije te nedelje, pre srede?

TUŽILAC MOORE: Ja u svakom slučaju mogu da tražim da se to uradi. Svakako dapostoji još jedna opcija, a to je: Kada se on pozove, moje uvažene kolege imaju primerke tog dnevnika. On može da se pozove možda 7. decembra, ako ne 6. decembra, ili ako je već tu, mogu da ga dovedem dan ranije - 6. decembra, i da se onda izvrši unakrsno ispitivanje na osnovu dokumenta. Jedini problem koji ja predviđam kao problem praktične prirode jeste ako se moj kolega kaže, a to mislim na najbolji način: "Ne, ovde ne piše to, nego piše ovo." a svedok kaže: "Ne, ne piše ovo, nego ono." I tako se nađemo u situaciji pat pozicije, a da situacija nije rešena. Po meni bi bilo bolje da pogledamo one delove koje bi moj kolega hteo da koristi za unakrsno ispitivanje, zatim da se traži od svedoka da kaže šta piše u tom delu, i da se to onda transkribuje. Onda bi moj kolega mogao da izvrši unakrsno ispitivanje po prevodu oko koga smo se usaglasili. Ali ja ću svakako uraditi onako kako Pretresno veće želi i probati ponovo da ga dovedem ranije.

SUDIJA PARKER: Hvala vam na tome. Problem sa vašim predloženim rešenjem je što ne uzimate u obzir mogućnost da se gospodin Lukić ne saglasi sa svedokovim razumevanjem njegovog vlastitog dnevnika. Ta pat pozicija je nešto što bi moglo da bude ishod. A u takvoj situaciji je ovo Pretresno veće već bilo u ovom predmetu.

TUŽILAC MOORE: Mislim da je neobično da nije gospodin Lukić taj koji se spori sa dnevnikom. Mislim da je gospodin Borović taj koji tu ima problem. A mislim... da je ipak i gospodin Lukić. Izvinjavam se. Trebalo je da pretpostavim.

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Moore. Sada gospodine Lukiću, prvo što se tiče veštaka?

ADVOKAT LUKIĆ: Ja bih jedino komentarisao stvari za... vezane za veštaka, jer sam ovu temu oko dnevnika i tih tehničkih stvari prepustio kolegi Boroviću. Ne zbog toga što to mene manje interesuje, nego što morate priznati da sam ja trenutno opterećen, naš tim nekim, ovaj, drugim stvarima. A ovo za eksperta, mislim da će biti korisno da tu napravimo neko jasno rešenje. Ja sam jutros pričao sa gospodinom Mooreom u vezi te teme. I ono što sam preuzeo, to je pod jedan – da gospodin Vuga dolazi ovde u Hag već u četvrtak. Doduše, mislim da je to neki popodnevni let, ali da će nam biti na raspolaganju da radimo sa njim na pripremi: petak, subotu i nedelju. Petak podrazumevam da će biti u

sudnici gospodin Šušnjar možda, a svakako u ponedjeljak. I ja i kolega Bulatović smo podělili naš posao, tako da ću ja moći odmah da počnem da radim sa gospodinom Vugom. Ono što mogu sad da kažem kao verovatna pretpostavka je da će vrlo malo, koliko ja mogu da pretpostavim, biti nekih novih stvari u njegovom radu i vezano za njegov rad. Tačno je da ja želim da ga upoznam sa transkriptima, ali pre svega sa transkriptima koji idu nakon prezentacije njegovog rada, znači da kažem, tokom *defence casea* [predmeta Odbrane] a za relevantna možda svedočenja koje je on obrađivao u radu ili su vezana za njegov rad. A u odnosu na nove dokazne predmete s kojim on nije upoznat, mislim da ih ima samo nekoliko, jer svi ostali dokazne predmeti su bili njemu poznati u vreme rada ekspertize, uključujući i one koje smo uveli na gospodina Šljivančanina - oni izveštaji. Znači, samo je možda pet, šest novih dokaza koji su možda relevantni za njegovu ekspertizu. Ono što je zaista tehnički nemoguće, da se on sa transkriptima upozna, on ne zna... on zna nemački jezik, ne zna engleski. I da on sada se upozna sa tim transkriptima preko nekoga, a ne preko nas u timu, mislim da to bi bilo jako teško. Znači, ono što ja mogu da obećam, i da ovde... da to bude obaveza našeg tima, je da u ponedjeljak pre podne do 10.00 časova, ostavimo bilo kakve znači mogućnosti ako postoje informacije relevantne za izmene ili dopune njegovog rada, da to uradimo u ponedjeljak ujutru pismeno. Ako je on po rasporedu, a verovatno bi bio u utorak, ja mislim da bi to bilo, očekujući da će biti vrlo malih novih stvari, vezanih za njegov rad, da bi to bilo sasvim dovoljno vreme za sve ostale učesnike - da budu spremni da on bude pred... pred njima na... njima na raspolaganju tokom utorka i srede. Ono što bi možda bio dodatni napor eventualno za Sekretarijat (Registry) a to je da, pošto vidim da smo mi na rasporedu 5. decembra u prepodnevnom satima, a popodne u pola šest je u ovoj sudnici, vidim, statusna konferencija u jednom drugom predmetu. Ako bi se tu napravila još neka rokada, pa da gospodin Vuga počne 5. popodne, mislim da je to sasvim dovoljno vreme, ako ja... odnosno, mi dostavimo u ponedjeljak ujutru neke izmene... da se svi učesnici imaju adekvatno vreme da se pripreme za unakrsno ispitivanje. U tom slučaju, gospodin Vuga, za koga mi mislimo da vodimo u glavnom ispitivanju najviše jednu sesiju, ja mislim i manje. Znači faktički, ceo utorak i sredu bi bio na... na raspolaganju ostalim učesnicima u postupku za ispitivanje i *re-direct* [dodatno glavno ispitivanje]. I onda nam stvarno stoji potpuni slobodni 7. i 8. decembar da se tu napravi, ovaj, ovo što je vezano za svedoka P-002. Znači, ako bi gospodin Šušnjar završio ranije u ponedjeljak, ili možda već u petak, da onda u ponedjeljak nemamo sesiju, a ako je moguće da bude u utorak popodne, mislim da će to i gospodin Moore i sve ostale kolege u sudnici da prihvate. I onda dva dana za gospodina Vugu bi bilo potpuno adekvatno vreme, a ja mogu da kažem, da nagovestim, da će biti vrlo malo novih stvari vezano u njegovom radu. To su možda transkripti nekoliko svedoka sa suđenja, s kojim ću ja njega upoznati, a vi možete pretpostaviti da se to odnosi na neke svedoke iz naše Odbrane, koji su svedočili, a o čemu on nije upoznat u vreme kada je radio svoj rad. Ja mislim da bi ovo delovalo kao jedan, hajde da kažem, razumljiv predlog naše Odbrane, a na vama je da odlučite.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, dozvolite da prvo kažem da ja mislim da ne bi bilo praktično da mi menjamo sednicu sa poslepodnevne na jutarnju ili sa jutarnje na poslepodnevnu. Lista koja je sačinjena tako kasno, ukazuje mi da se čekalo da svi zastupnici i sudije budu dostupni, s obzirom na njihov angažman u drugim predmetima ovde u Tribunalu. To je neobično vreme za konferencije. Zato i mislim da ćete videti da

ili zastupnici ili sudije, ili možda i jedni i drugi već imaju neke druge angažmane i da nisu na raspolaganju pre tog vremena. Naravno, ako to bude moguće, Pretresno veće će rado da učini i da prebaci rad na posle podne. Ali mislim da je bolje da planirate kao da će da bude ujutro. Kao drugo, ukoliko svedok dolazi možda u četvrtak, postavlja se pitanje da li će biti moguće da se bar usmeno upozna pre ponedeljka u 10.00 časova, kako bi onda gospodin Moore i njegov tim mogli da se upoznaju sa prirodom tih izmena. Mislim da možda ne bi bilo praktično da mislimo o pismenom načinu upoznavanja pre ponedeljka 10. decembra ujutro u 10.00 časova. Ali možda bi usmenim putem moglo da se završi čak do subote uveče, možda čak i u petak. Molim vas, imajte to na umu. Hvala. Veštak će sasvim jasno izazvati da obe strane obezbede da svedok i njegov iskaz, svedokov iskaz, bude u stanju da nastavi u granicama očekivane efikasnosti. Uzevši u obzir okolnosti i očekivani dolazak svedoka u četvrtak, moralo bi da bude moguće da se na adekvatan način upozna možda usmenim putem, dođe do gospodina Moorea, kako bi mu se omogućilo vreme da se pripremi za svedočenje koji bi trebalo da počne u utorak, sledeće nedelje. A onda da se potpuno pisano obaveštenje dostavi u ponedeljak ujutro do 10.00 časova. Dakle, ja mislim ako bismo mogli da dobijemo izjave spremnosti obe strane, onda bi možda ta situacija sa veštakom mogla sama od sebe da se reši. Okrećemo se sada gospodinu Boroviću i svedoku P-002.

ADVOKAT BOROVIĆ: Dobar dan, časni Sude. Mislim da tu uopšte nema nikakvih problema. Beleške svedoka P-002 je skenirana i to u boji za jedan dan i danas je već u sistemu, znači pre roka koji smo imali. Što se tiče prevoda, uopšte nema 132 stranice, jer recimo, jedna stranica ima jednu rečenicu. To je mala beleška, da je to razvučeno... Dakle, ukupan prevod ne bi bio ni desetak stranica. Moj predlog je da se pozove svedok P-002 4. decembra u ponedeljak. I po predlogu gospodina Moorea, moja saradnica, svedok i prevodilac za jedan dan će sve to prevesti i dostaviti Sudu, što mi je najvažnije, Tužilaštvu. I on može da počne već u sredu, ako bude po rasporedu, ili tačnije 7. i 8. imamo dva dana za tog svedoka. Znači, vrlo lako dolazimo do utvrđenog rasporeda. Ne znam uopšte u čemu je problem. Vrlo je prosto i vrlo lako rešivo. Ukoliko ima nameru tužilac da pozove svedoka u ponedeljak ili utorak, 4. ili 5. - svejedno mi je. Jedan jedini dan je dovoljan da obavimo tu operaciju tumačenja smisla teksta koji je on napisao. Znači, istovremeno: on čita, radi se transkript, i prevodi se. Čak ja 90 posto stvari sam uspeo da dešifrujem rukopisa iz te beleške, zato što ima veoma malo teksta. I mi smo, postupajući po nalogu Suda, dali samo određene paragrafe koji će se prevesti - ne cela beleška. Ono dve trećine beleške, koji se odnosi na drugi deo van Vukovara - uopšte neće biti prevedeno, iako je skenirano po nahođenju Sekretarijata onako, radi uvida u celovitost te beleške. Dakle, ako se slaže gospodin Moore, neka pozove svedoka. Eto, može i dva dana ranije. Uz prisustvo moje saradnice, to je bio i predlog gospodina Moorea, zajedno sa prevodnicem - za jedan dan će biti rešen problem. Garantujem. Jedna strana nema po jedan - dva reda.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Boroviću. Mi bismo da doprinesemo ovome što ste smislili. Kao prvo – ono što je bilo planirano jeste da svedok počne u četvrtak ili petak 7. ili 8. decembra. On će da bude ponovo pozvan kada gospodin Lukić bude završio sa svojim izvođenjem dokaza. Gospodin Moore je rekao da će on da razmotri mogućnost da svedok dođe pre srede, 6. decembra, kako bi se na taj način olakšalo svedoku da pogleda

taj dnevnik. Drugo – što izgleda da će da olakša proces za sve jeste da vi i gospodin Lukić identifikujete upravo one stranice ili delove stranica koji su vama interesantni, umesto da se bavimo celim dnevnikom, za koji ste i sami rekli da dve trećine nisu relevantne za ovaj predmet. Ako budemo znali koji su to delovi zanimljivi vama i gospodinu Lukiću, to će u velikoj meri ubrzati posao gospodinu Mooreu i eventualno prevodiocima. Da li bismo mogli da zamolimo vas i gospodina Lukića da do kraja ove nedelje odredite one delove dnevnika koji vas interesuju? Mislim da je dovoljno imati kopiju ovog skeniranog dela sa oznakama sa strane onih paragrafa koji su vam zanimljivi, i to bi bilo dovoljno i obezbedilo bi gospodinu Mooreu da se svedok onda koncentriše na te delove. Da li su za vas ove sugestije zadovoljavajuće, gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Da, da. Tu neće biti problema. Hvala vam puno.

SUDIJA PARKER: U redu. Možda bi bilo dobro da uvedemo svedoka pre nego što dođe vreme da pođemo kući. O, gospodine Domazet, ja vas jednostavno ne vidim odavde?

ADVOKAT DOMAZET: Časni Sude, dobar dan. Ne. Ja sam upravo ustao. Ovaj, želeo sam jedno pitanje da pokrenem. Ovaj, sad će izgledati kao da sam i o tome razgovarao sa gospodinom Lukićem. Uopšte nisam. Nema nikakve veze s njegovim predlogom za utorak. Ali radi se o ovom problemu. Ja sam dobio obaveštenje od Suda da će predmet žalbe, koji sam pisao u *Predmetu Blagojevića*, biti rešavan iduće nedelje, utorak i sredu. I to zakazano je *Predmet Blagojević i Jokić* za utorak od 8.00 do 12.30 časova i sredu od 8.00 do 12.00 časova. Ja u tom predmetu nemam ko-advokata i jedini ja moram da održim, znači, onu reč koja mi je data u ovom rasporedu. Problem je što je i u ovom predmetu i za utorak i za sredu pre podne zakazano suđenje. I po ovome što sada vidim, uglavnom, najverovatnije će biti veštak Vuga, koga ja pripremam i ispitujem, jer gospodin Vasić ispituje dva naredna svedoka, veoma važna svedoka, koji su ove nedelje. I svaka izmena da sada gospodinu Vasiću prepustim nešto što sam ja pripremao, a on ima sada dva veoma važna svedoka, bi bilo zaista teško za našu Odbranu. Ja sam, naravno, spreman da ispitujem i veštaka Vugu, i da učestvujem na ovom predmetu po žalbi Blagojević-Jokić, ali bih molio, ukoliko može, upravo bi mi odgovaralo, i to je trebalo da bude moj predlog, ovo što je gospodin Lukić predložio, ako je moguće da u utorak popodne imamo, i ako je moguće - i sredu. Mada lično mislim, da ukoliko gospodin Lukić za jednu sesiju završi, da bih ja mogao za narednu onu sesiju i po, odnosno dve sesije, i da u utorak završim sa ispitivanjem veštaka Vuge. Prvenstveno, znači bi mi utorak značio, ako već nema mogućnosti da i u sredu bude popodne, jer bih u tom slučaju, znači u sredu ja odsustvovao iz ove sudnice, a bio bih, ovaj, u isto vreme u sudnici jedan na... u *Predmetu Blagojevića*. Pa bih vas molio, ako postoji mogućnost... Koliko sam video u rasporedu, za utorak je predviđeno svega pola sata statusne konferencije u *Predmetu Limaj* - ukoliko je moguće da se ona pomeri ili da se održi u nekoj drugoj sudnici, ovaj, to bi značilo. Meni se čini da je u to vreme i sudnica 1 slobodna. Ali to nije, naravno, ono što... čime ja treba da se bavim. Evo, to bi bio moj predlog zaista, jer sam u vrlo neprijatnoj situaciji. Nisam od strane Suda pitan za ove datume. Jednostavno sam dobio poziv za iduću nedelju, i nisam u mogućnosti bio bilo šta drugo da učinim.

SUDIJA PARKER: Gospodine Domazet, Pretresno veće će da se raspita za mogućnost da se prebacimo za popodne, ne samo zbog onoga što ste rekli, već i zbog onoga što je rekao i gospodin Lukić. Međutim, izgledi su da će stvari ostati onakve kakve jesu, a to možda može da znači da ćete morati da promenite raspored rada sa svedocima, kako biste omogućili da gospodin Borović krene pre vas ili da na neki drugi način razrešite ovu situaciju. Čim budemo saznali da li može da se napravi promena sa jutarnjeg zasedanja na popodnevno, vi ćete biti kontaktirani, kao i gospodin Lukić i svi timovi, kako bi mogli da znate šta je pred vama i da isplanirate svoje vreme. Ta i sledeća nedelja biće vremenski veoma tesno raspoređene, zato što i jedan od sudija iz ovog Pretresnog veća mora da zaseda u jednom drugom žalbenom postupku, tako da postoje teškoće na svakom koraku. Problem je što imamo tri sudnice, a mnogo više i suđenja i žalbenih postupaka. Međutim, pokušaćemo da pomognemo koliko možemo. U ovom trenutku, mislim da ne možemo da uradimo ništa više osim da vidimo da li možemo da promenimo vreme zasedanja, a to ćemo da uradimo. Hvala vam. Molim da se uvede sledeći svedok.

(svedok je pristupio Sudu)

SUDIJA PARKER: Dobar dan gospodine.

SVEDOK KARANFILOV: Dobar dan.

SUDIJA PARKER: Molim vas da naglas pročitate svečanu izjavu sa kartice koja vam je sada predata.

SVEDOK KARANFILOV: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA PARKER: Molim vas, sedite. Gospodine Bulatoviću?

GLAVNO ISPITIVANJE: ADVOKAT BULATOVIĆ

ADVOKAT BULATOVIĆ: Hvala, časni Sude. Dobar dan svima u sudnici.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobar dan, gospodine Karanfilov.

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ja ću vas zamoliti, mada smo o tome nešto govorili u fazi priprema, da bi se verno prenelo u transkript ono o čemu mi budemo razgovarali, da sačekate da ja završim moje pitanje, a onda da počnete sa vašim odgovorom. Jeste li razumeli?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Jasno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Za početak gospodine Karanfilov, ja ću vas pitati par podataka iz vaše biografije, pa vi samo potvrdite da li su oni tačni. Hoćete li reći za početak vaše puno ime i prezime?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Karanfilov Borčo.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gde ste i kada rođeni?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: 22. aprila 1963. godine u Kočanima, Makedonija.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da ste od 1977. do 1981. godine pohađali vojnu gimnaziju?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da, tačno je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Od 1981. godine do 1985. godine ste bili na Vojnoj akademiji, odsek pešadija?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da kažemo, službu u Jugoslovenskoj narodnoj armiji ste počeli 1985. godine u Gardijskoj brigadi, kao komandir voda?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: 1989. godine ste postavljeni za referenta organa bezbednosti u Gardijskoj brigadi?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: 1992. godine ste prekomandovani u kabinet narodne odbrane, odeljenje bezbednosti?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Odeljenje bezbednosti Ministarstva odbrane.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ministarstva odbrane?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Od 2004. godine, gde se nalazite?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Od 2004. godine sam načelnik odseka za obezbeđenje ličnosti i objekata u vojsci Ministarstva odbrane Srbije.

Prevodioci: Da li može svedok da ponovi odgovor? Hvala.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se tu i danas nalazite?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I samo još jedno pitanje vezano za ovo. Koji čin imate?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Pukovnik Vojske Srbije.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Karanfilov, molim vas sačekajte da ja završim moje pitanje, pa onda počnite da vašim odgovorom. I molim vas da ponovite ovaj odgovor: od 2004. godine, gde se nalazite?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Na dužnosti načelnika odseka za obezbeđenje ličnosti i objekata u Vojsci i Ministarstvu Srbije.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Karanfilov, sada ćemo preći na ona dešavanja koja nas ovde interesuju. Radi se o događajima u Vukovaru, pa me interesuje da li ste se 1991. godine nalazili u Vukovaru?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate, na kom ste mestu bili raspoređeni te 1991. godine?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Bio sam referent u odseku bezbednosti Gardijske brigade.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ko je načelnik organa bezbednosti bio tada u Gardijskoj brigadi?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Gospodin Šljivančanin.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete malo Sudu i nama da objasnite obim poslova, vaš, kao referenta organa bezbednosti?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Referent bezbednosti je zadužen za kontraobaveštajnu zaštitu, uz primenu zakonski odobrenih metoda i sredstava rada. To znači da primenom metoda i sredstava rada, organ bezbednosti otkriva, dokumentuje i sprečava neprijateljsku delatnost stranih obaveštajnih službi, vojno-obaveštajnih službi prema državi i državnom uređenju, vojsci, sprečava... dokumentuje i sprečava neprijateljsku delatnost prema jedinici, ka jedinici i u jedinici, odnosno, iz jedinice, kao i suzbijanja svih vrsta kriminaliteta u svojoj nadležnosti... u globalu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Karanfilov, molim vas samo lakše da govorite, da bi prevodioci mogli da stignu da prevedu to što vi govorite. Da li ste u okviru tih poslova u službi, koje ste pomenuli, vi imali neke konkretne još zadatke za vreme boravka u Vukovaru?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoćete reći, koji su to zadaci?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, bio sam zadužen za funkcionisanje kontrolno-propusnih stanica, odnosno rampi u Negoslavcima, kao i za kontraobaveštajnu zaštitu pozadinskog komandnog mesta brigade.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoćete nam reći, to pozadinsko komandno mesto brigade - gde se nalazilo?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: To je bilo u selu Berak, a tu obavezu sam dobio iz razloga odsutnosti jednog od kolega.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Možete li da nam kažete gde je bilo sedište organa bezbednosti?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Organi bezbednosti su bili smešteni u selu Negoslavce, u jednom objektu u privatnoj kući.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kada smo već kod organa bezbednosti, da li možete da nam kažete koliko je ljudi bilo u organu bezbednosti?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: U Vukovaru šest.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete da se setite ko su ti ljudi i koje su zadatke, odnosno koje su dužnosti bile... na kojim dužnostima su bili raspoređeni?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Major Šljivančanin - načelnik, major Vukašinović - zamenik, kapetan prve klase Karan - pomoćnik za kontraobaveštajne poslove, gospodin Borisavljević, ja, i zastavnik Momčilović.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Karanfilov, jedan datum koji je nesporno utvrđen ovde je 18. novembar, koji vodimo kao dan oslobađanja Vukovara. S druge strane, kažu - dan okupacije Vukovara. Da li se sećate 18. tog novembra neke vaše aktivnosti? I po čemu se sećate, ako znate o kojoj se aktivnosti radi?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Datuma se ne sećam, to sam nekoliko puta do sad izjavio. Sećam se samo događaja od tog perioda, koji su kod mene ostali upamćeni.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Koji događaj vas podseća na ta dešavanja 18. jedanaestog? Datum ne znate, ali koji je događaj prvi kod vas koji je karakterističan?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Prvi događaj jeste pregovori o predaji Mitničkog bataljona.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste vi, vezano za predaju Mitničkog bataljona, za koji smo mi ovde utvrdili da je 18., to nije sporno, vi datume... to smo imali problem i na pripremama, i neću vas vezati za datume, kakve su vaše aktivnosti bile vezane za predaju Mitničkog bataljona, ako ste ih imali, i ko vam je dao zadatak i kakav?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, prvi zadatak je dobiven od majora Šljivančanina, da priprelim ekipu za neposredno fizičko obezbeđenje pukovnika Pavkovića, i da sa tom ekipom obezbedim pukovnika Pavkovića tokom boravka na mestu pregovora za vreme trajanja pregovora, odnosno u tom periodu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da onda razjasnimo, ko je pukovnik Pavković?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Pukovnik Pavković je predstavnik kabineta saveznog sekretara za odbranu, koji je bio u Vukovaru.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I kada ste počeli sa izvršenjem tog zadatka?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, taj zadatak je dobiven ujutru, ekipa pripremljena. I sa pukovnikom Pavkovićem i sa ekipom smo negde oko 10.00 sati

otprilike, ne znam tačno, otišli van Negoslavaca u jedan objekat, neka mala kućica, gde su trebali pregovori da budu održani.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li su pregovori održani?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Pregovori jesu održani. Predstavnici druge strane su stigli nakon nas. I tu su u tom objektu unutra pregovori vođeni između jedne i druge strane.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Karanfilov, da li ste vi bili u prostoriji u kojoj su se obavljali ti pregovori?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne, za vreme...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Molim vas, sačekajte moje...

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Za vreme trajanja pregovora, ne. Bili smo ispred objekta - sve do završetka pregovora.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da vas pitam, da li znate ko je učestvovao u pregovorima?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Bio je gospodin Pavković i predstavnik, ako se ne varam Međunarodnog Crvenog krsta (ICRC, International Committee of the Red Cross). Sa strane suprotne, ne znam ko je bio.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate, koliko vremenski traju ti pregovori?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Mislim da otprilike pregovori negde sat i po, dva... traju.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste nakon završetka tih pregovora gospodine Karanfilov, imali još neku aktivnost vezano za taj takozvani Mitnički bataljon?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Nakon završetka pregovora, sa pukovnikom Pavkovićem se vraćam u Negoslavce. Tom prilikom obaveštavam majora Šljivančanina da sam od pukovnika Pavkovića dobio zadatak da za nekih sat, sat i po krenemo na zadatak predaje jedinica, odnosno, da je gospodin Pavković preneo da su pregovori uspešno završeni, te da za sat, dva počinje predaja jedinice ZNG.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete da opredelite vreme kada je počela ta predaja jedinica i ko je sve tu prisutan, da li se sećate? Da li ste vi tu i ko je sa vama?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Vreme je u popodnevним satima, vidno. Bio sam znači u neposrednoj blizini gospodina pukovnika Pavkovića, i tu je za vreme predaja... predaje bio gospodin Šljivančanin.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate, koliko ta predaja traje?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Predaja traje otprilike po mom sećanju do pred sam pad mraka. Satnicu ne znam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste vi bili tu dok je predaja kompletno završena ili ne?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne mogu da kažem da sam bio, iz razloga što sam pred sam pad mraka dobio zadatak da odem na mesto gde su zarobljenici smešteni i da prenesem komandiru obezbeđenja da se prema zarobljenicima postupa prema propisima, da ne sme nikome dlaka da fali sa glave, i da se striktno vodi računa o ponašanju.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Od koga ste takav zadatak dobili?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Od gospodina Šljivančanina.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste znali gde su ti ljudi iz tog Mitničkog bataljona odvedeni?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I da li ste postupili i pristupili izvršenju ovog zadatka, i šta se desilo dalje?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da. Otišao sam na lokaciju. Znači, mrak je već bio pao. Kad sam stigao ispred objekta, radi se o jednom hangaru... ispred samog objekta sam zatražio, odnosno pitao ko je komandir obezbeđenja. Osobu koju sam pitao, predstavio se da je to on. Zamolio sam ga da dovede komandanta Mitničkog bataljona Karaulu Pilipa. I nakon toga, ispred hangara sam se predstavio po imenu, prezimenu i činu komandantu Mitničkog bataljona Karauli Pilipu i komandiru obezbeđenja hangara. Rekao sam im da vode računa da niti snage ZNG-a provociraju vojnike u obezbeđenju na bilo koji način, kao i da pripadnici, odnosno vojnici obezbeđenja ne dozvole i ne provociraju... ne dozvole da budu isprovocirani ili na bilo koji način oni provociraju zarobljene vojnike Mitničkog bataljona. Nakon toga, rekao sam komandiru da ukoliko smatra da je potrebno i ako mu to znači, razvuče kanap u hangaru, odnosno kanapom podeli hangar na dva dela: da u jednom delu budu pripadnici Mitničkog bataljona, u drugom delu pripadnici jedinice u obezbeđenju.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Karanfilov, pomenuli ste Pilipa Karaulu. Da li ste prilikom predaje kojoj ste prisutvovali, imali neki kontakt sa tim Karaulom?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da. Tu sam ga i upoznao. Doveden je nakon predaje na mestu gde je gospodin Pavković bio... i gospodin Šljivančanin. I osoba koja ga je dovela je prenela da je to komandant Mitničkog bataljona, te da moli da mu se ostavi nož. Radi se o perorezu, koji mu je uspomena na oca. Nakon toga je gospodin Šljivančanin odobrio pored noža da mu se ostavi i ručna radio stanica, kako bi mogao da ima vezu, odnosno da nastavi kao komandant da nadgleda predaju njegove jedinice.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Karanfilov, da se vratimo na dan kada ste otišli na Ovčaru nakon predaje. Razgovarate sa čovekom koji se predstavlja kao, da kažemo, zadužen za obezbeđenje. Da li je to u pitanju vojni starešina?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da, starešina je u pitanju. Nižeg rasta, koliko se... starešina.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se eventualno sećate čina koji je imao?
SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Mislim da je bio kapetan.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li vam je taj starešina rekao da ima bilo kakvih problema ili bilo šta, vezano za ljude koje on obezbeđuje u vreme kada ste vi tu?
SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I koliko se vremena vi zadržavate tog dana kada je izvršena ta predaja Mitničkog bataljona, i kada ste na mestu gde su oni smešteni? Vaša procena neka slobodna?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, maksimalno 10 do 15 minuta.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I nakon toga, kakvo je dalje vaše kretanje, da li se sećate? Šta ste uradili nakon toga?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Nakon toga se vraćam u Negoslavce, u kancelariju.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste podneli nekome izveštaj o ovome? Konkretno, da li ste obavestili Šljivančanina u vezi sa zadatkom koji vam je dao?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Mislim da sam ga u toku noći obavestio, i da mi je tom prilikom dat zadatak da sutra ujutro propratim odvoženje Mitničkog bataljona iz hangara.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste sutradan, znači opet ponavljam, neću vas vezivati za datume, nego za događaje, kako i vi govorite, ali ako imamo da je predaja 18., znači zadatak vam je sutradan 19., da li ste sutradan išli na izvršenje tog zadatka koji ste dobili od gospodina Šljivančanina?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, nakon toga, sutradan odlazim do hangara. Tu su već autobusi poređani i u toku je bilo... odnosno bila podela hrane i ukrcavanje u autobuse.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete da opredelite koliko je to sati bilo kada ste vi došli na mesto gde su ukrcavali ove pripadnike takozvanog Mitničkog bataljona u autobuse?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Mislim da je bilo 9.00, 10.00 časova pre podne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste tu videli ovog starešinu koji je... s kojim ste razgovarali prethodne večeri na "Ovčari"?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da, video sam ga.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste videli još nekoga ko bi bio u krugu ljudi koje ste... koje možete da identifikujete, ne po imenu, prezimenu, nego po pripadnosti, koji su bili tu, na tom lokalitetu?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne znam zasigurno da li je bio Vukašinović, ali znam da je bio predstavnik Međunarodnog Crvenog krsta.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Rekoste malopre kada ste vi došli kada su... kad je deljen... deljena hrana i kada su ljudi ukrcavani u autobuse. Koliko to sve vremenski traje po nekoj vašoj proceni, ako možete da opredelite?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne mogu da se setim da li sam bio do kraja, do odlaska autobusa, ali otprilike nekih sat i po - dva da sam ostao.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Propustio sam da vas pitam nešto gospodine Karanfilov, ali mislim da nije kasno sada. Kada je vršena predaja ovih pripadnika Mitničkog bataljona tamo na tom mestu gde ste vi bili, da li je neko pravio spisak, da li je neko popisivao te ljude tamo?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste vi 18. kada ste došli, tražili neki spisak tih pripadnika Mitničkog bataljona? 18. - kada ste došli i preneli ovu instrukciju?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Govorite o danu predaje?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste sutradan, kada se ljudi ukrcavaju u te autobuse, tražili bilo kakav spisak ili znate da je pominjan bilo kakav spisak?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Tokom ukrcavanja, znam da je neko tražio da se napravi spisak po autobusima ili generalni. Da li je to tražio predstavnik Međunarodnog Crvenog krsta ili neko drugi, ne znam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I da li je dat spisak? Da li je bio spisak?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Na moje pitanje komandiru obezbeđenja da li je spisak prisutan, odnosno postoji, rekao je da ga ima u rukopisu, te sam ga zamolio da ako bude mogućnosti, to prekuca i dostavi spisak pretpostavljam, Međunarodnom Crvenom krstu ili komandiru koji je pratio autobuse. Nisam siguran.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I da li znate, da li je tako postupljeno?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne znam, ne znam da li je to realizovano.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Karanfilov, da li ste vi imali ikakvu ulogu u sprovođenju tih lica autobusima do Sremske Mitrovice?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne, nikakvu. Ja nisam bio upoznat i da oni idu u Sremsku Mitrovicu. Sremsku Mitrovicu sam čuo u toku mog boravka oko autobusa.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate taj, kako vi kažete, zadužen za obezbeđenje, kojoj je jedinici pripadao? Je li to jedinica Gardijske brigade ili je to neka druga jedinica? Da li znate uopšte koja?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Zasigurno sam znao da nije iz Gardijske brigade.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate, osim tog starešine za koga vi kažete da je bio u činu kapetana, da li je tu bilo još nekih starešina? Govorim o danu predaje Mitničkog bataljona i sutradan - o odvoženju za Sremsku Mitrovicu? Da li se sećate?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Na dan predaje, sem njega i predstavnika Mitničkog bataljona, niko. Sutradan, oko autobusa je bilo i ljudi i starešina uniformisanih, ne znam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kada ste... kažete, niste sigurni da ste sačekali odlazak autobusa. Odatle, gde ste se vratili? U stvari, gde ste otišli, pardon?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Otišao... otišao sam u Negoslavce.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kada ste pošli od tog hangara gde su smešteni ovi ljudi, da li ste primetili tu u blizini hangara neke ljude, gužvu, vozila ili bilo šta što malo odudara od nekog tog mirnog ambijenta, uslovno mirnog?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, ljude nisam, ali je bilo nekih parkiranih vozila sa strane.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete da opredelite udaljenost od ovog hangara - gde su ta vozila bila?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Par stotina metara možda.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste imali bilo kakav kontakt više sa predstavnicima Crvenog krsta tu ili sa bilo kim od ljudi, taj sutradan u odnosu na predaju, kada su ljudi ukrcavani u te autobuse?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ja se izvinjavam, nisam vas razumeo?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste imali više bilo kakav kontakt sa tim ljudima koje ste videli 19. prilikom ukrcavanja u te autobuse?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Mislite tih dana?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate, taj spisak tih pripadnika Mitničkog bataljona koji vam je pokazao taj kapetan, gde je bio upisan?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Bio je napravljen rukom u nekoj svesci, beležnici.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kažete da ste 18. naveče, na dan predaje Mitničkog bataljona razgovarali sa tim starešinom i da ste razgovarali sa komandantom jedinica tih snaga koje su se predale. I rekli ste, ako sam dobro razumeo - vaše puno ime i prezime i čin. Zašto ste to uradili?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Predstavio sam se iz razloga tog, što sam oficir Jugoslovenske narodne armije, častan, i smatram da je to častan gest prema ratnom zarobljeniku ili bilo kome u razgovoru - da se predstavim punim imenom i prezimenom i svojim činom.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste tom prilikom eventualno imali neki razgovor sa tim kapetanom o tome da mu date neku odrednicu gde može on da vas nađe, traži, ako mu zatrebate ili bilo šta?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne, ali za tim nije ni bilo potrebe.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete da se setite gospodine Karanfilov, 19. znači taj dan, opet neću pominjati datume zbog vas, nego događaje, kada su autobusi otišli, ljudi se ukrcavali da idu, i vratili ste se u Negoslavce, koliko to sati može da bude?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Recimo podne, posle podne: sat, dvanaest, jedan, dva. Ne znam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li vam je povratak u Negoslavce ostao u sećanju po nekom događaju?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da. Znači, prilikom povratka, u Negoslavcima sam sreo potpukovnika Đukića koji je u našoj liniji kontraobaveštajnoj bio nama drugopretpostavljeni, odnosno meni drugopretpostavljeni, gospodinu Šljivančaninu prvopretpostavljeni. I zato je ostalo upečatljivo.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete da objasnite kako ste ga videli, u kojim okolnostima? Šta je bilo? Da li ste se interesovali otkud on tu? Vi ste neko ko kontroliše te kontrolno-propusne stanice?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, koliko mogu da se setim, potpukovnik Đukić je bio pored borbenog vozila. Imali smo kratak razgovor od par minuta, i da mi je tog trenutka saopštio da je u pratnji gospodina Cyrus Vancea.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate, odnosno da li ste videli gospodina Cyrus Vancea. u Negoslavcima?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ja lično ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate koliko su se tu zadržali gospodin Đukić i ta ekipa?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Mi smo se razišli nakon nekih par minuta. Ali otprilike, znači nakon svega, mislim da, da, da, da su brzo otišli posle našeg nekog razgovora. Ne znam tačno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Tog 19. da li ste imali daljih nekih posebnih aktivnosti, osim onih redovnih, koje mene zanimaju?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, ono čega se sećam jeste da je negde kasno, kasno u odnosu na pad mraka, znači mrak je već bio uveliko, da sam dobio zadatak od gospodina Šljivančanina da priprelim smeštaj, odnosno sobu za gospođu

Vesnu Bosanac, kao i da prihvatim Marina Vidića, otprilike kada ga dovedu, sada to... To je zadatak dobiven.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li su dovedeni Marin Vidić i Vesna Bosanac?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ja sam obezbedio sobu u Negoslavcima preko medicinske sestre koja je bila u bolnici. A nakon mog povratka sam Marina zatekao u kancelariji gde smo mi boravili.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate ko je doveo Marina Vidića i ko je doveo Vesnu Bosanac u Negoslavce?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste pitali?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Koja je to zgrada u kojoj ste vi zatekli Marina Vidića? Je li to sedište gde ste vi, zgrada u kojoj je sedište organa bezbednosti ili neka druga zgrada?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, to je zgrada u kojoj je bilo smešteno ne samo organ bezbednosti, već još nekoliko organa Gardijske brigade, ali je tu Bili doveden - gde smo mi bili smešteni.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je komanda Gardijske brigade bila smeštena u toj istoj zgradi?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gde je ona bila smeštena?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Komanda je bila smeštena u drugoj zgradi, koja je bila na nekih 500 do kilometar od objekta gde smo mi bili smešteni.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: U momentu kada ste videli Marina Vidića, da li je još neko bio prisutan od organa bezbednosti u toj prostoriji?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, u toj prostoriji smo bili u početku: Momčilović Zoran, Karan Mladen i ja.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Koji je razlog, da li znate, gospodine Karanfilov, da Marin Vidić bude doveden kod vas?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Razlog je bio da se obavi informativni razgovor sa Marinom Vidićem Bilijem, i prikupe eventualno dodatna saznanja bitna za kontraobaveštajnu službu ili komandu Gardijske brigade.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste imali saznanja ko je Marin Vidić Bili, uopšte?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Po onome i koliko se sećam, bio je prvi čovek Vukovara... u političkom smislu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. I da li ste razgovarali sa njim upravo o temi, da li ste vodili taj informativni razgovor, i kako je to teklo?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Razgovor nije odmah vođen, samim tim što je Marin izrazio želju da nešto pojede, odnosno bio je gladan. Data je hrana, piće, tako da je bila stvorena jedna veoma opuštена atmosfera u kancelariji.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate bilo kakvog razgovora sa njim, nekog njegovog odnosa prema vama, prema vojsci uopšte?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Pa mislim da je on u jednom trenutku počeo da napada hrvatsko rukovodstvo, Zenge... Tako da je u jednom vremenskom periodu bio dosta negativno nastrojen prema Hrvatskoj... hrvatskom rukovodstvu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate, da li je još neko prisustvovao? Pomenuli ste zastavnika Momčilovića, majora Karana, vas. Da li je još neko prisustvovao razgovoru sa Marinom Vidićem?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Gospodin Šljivančanin je prisustvovao, odnosno vodio u jednom periodu razgovor.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li poznajete gospodina Tumanova?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li poznajete gospodina Aleksandra Vasiljevića?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ovo veče kada ste imali razgovor sa Marinom Vidićem, da li ste tu u toj zgradi videli gospodina Tumanova ili gospodina Vasiljevića?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da, video sam. Kol'ko se sećam, pukovnik Tumanov je ušao nešto pre... ranije u odnosu na generala Vasiljevića.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li postoji nešto po čemu pamтите dolazak gospodina Tumanova?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da, po tome da je se nakon ulaska, pukovnik Tumanov rukovao sa nama prisutnim. I u trenutku pružanja ruke, Marinu Vidići Biliju, ovaj, predočen, odnosno upoznat je da je to Bili, on je onako hitro povukao ruku nazad, i rekao je da neće da se pozdravlja sa ubicama.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste videli, da li je gospodin Vasiljević ulazio u tu prostoriju?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Jeste, nakon Tumanova.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I koliko su se zadržali gospodin Vasiljević i Tumanov u toj prostoriji?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne mogu da se setim, ali znam da je vođen neki razgovor sa gospodinom Šljivančaninom, malo žustriji, razgovor između Vasiljevića i Šljivančanina majora, ali ne znam vremenski koliko su ostali.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate sadržinu tog žustrog razgovora?
SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste obraćali pažnju? Gospodine Karanfilov, kako se završio taj razgovor sa Marinom Vidićem? Rekoste, dali ste mu da jede, da pije. Da li ima još nešto interesantno?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Nakon izvesnog vremenskog perioda, razgovora gospodina Šljivančanina s njim, Marin Vidić Bili je odveden u susednu kancelariju, gde su pripadnici kriminalističkog tima nastavili, odnosno počeli sa informativnim razgovorom i kriminalističkom obradom.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je nešto od stvari imao gospodin Marin Vidić sa sobom što nije uobičajeno, nije svakodnevno?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da, imao je gitaru.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je ta gitara korišćena, kad smo već kod nje?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Jeste. Tokom jela i pića, pevao je, svirao, i to dosta dobro.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Karanfilov, kažete da je Marin Vidić predat krim - tehničarima. Koji je razlog predaje krim - tehničarima?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, to su lica koja obavljaju informativne razgovore u cilju ustanovljavanja činjenica učinjenih krivičnih dela, otkrivanja tragova učinjenih krivičnih dela, fiksiranje mesta i tako dalje. Znači, razgovor je nastavljen u smislu otkrivanja lokacija počinjenih krivičnih dela i ubistava u Vukovaru, i njegove uloge u tome.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste te noći imali više kontakt sa Vidićem?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se ti razgovori obavljaju u istoj zgradi ili u nekoj drugoj sa krim - tehničarima?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: U istoj.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Karanfilov, da li se sećate - te večeri kada je doveden Marin Vidić, da li ste vi te večeri dobili neki zadatak za sutradan, i ako jeste, da li se sećate kakav?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da. Dobiven je zadatak od gospodina Šljivančanina, i koliko se sećam da je rečeno da po naredbi generala Vasiljevića se sutra

ujutru ode u sklonište, odnosno komandno mesto Jastreba, i sva interesantna dokumentacija hitno prebaci u Beograd.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate ko je Jastreb, da pojasnimo?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Jastreb je komandant Zbora narodne garde u Vukovaru.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kome je gospodin Šljivančanin izdao taj zadatak od organa bezbednosti?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Meni.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je drugim starešinama iz organa bezbednosti izdao neke zadatke, ako ste čuli? Ako niste...

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, po pitanju ovog zadatka, odnosno iznošenja dokumentacije, zadatak je dat meni i zastavniku Momčiloviću. Kol'ko se sećam, rečeno je da Karan ide s njim sutra. Za ostalo ne znam. Mislim da je to otprilike.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste čuli gde Karan sa gospodinom Šljivančaninom sutra ide?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Koliko mogu da se setim, bilo je reči o evakuaciji bolnice, te da Karan krene s njim radi pripreme bezbednosnih uslova za evakuaciju.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste... da li se sećate raspolagali podacima ko se nalazi u vukovarskoj bolnici, normalno, osim bolesnika?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Stizale su informacije da je dosta pripadnika ZNG presvučeno, ali da je pod oružjem u bolnici.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate, da li vam je takva neka informacija eventualno saopštena i te večeri kad je bio Marin Vidić u Negoslavcima?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Mislim da jeste. Sećam se da, da, da, da je kod skloništa bilo reči da postoji mogućnost miniranja okolo... oko skloništa, da se tu vodi računa. U tom... u tom kontekstu su davane informacije.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Rekli ste da se stvore bezbednosni uslovi. Vi ste iz organa bezbednosti. Šta to znači?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: To znači da se, imajući u vidu operativna saznanja i informacije, izvrši selekcija lica koja su u bolnici, a nisu ranjeni, bolesni, odnosno - radi se o pripadnicima borbenih formacija, kao i da se obezbede uslovi da ne dođe... da ne dođe do upotrebe tog oružja u nekim trenucima.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je to stvaranje bezbednih uslova jedan od zadataka organa bezbednosti?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Apsolutno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li ste nakon toga, znači tih primljenih zadataka, imali još bilo kakve zadatke te večeri, ili ste primili samo zadatke za sutradan?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne više.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, ja bih sada prešao na drugu temu, a možda je pravo vreme za... da napravimo prvu pauzu?

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Bulatoviću. Nastavljamo u 16.10 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Hvala, časni Sude.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Karanfilov, da nastavimo ovaj naš razgovor tamo gde smo stali. Znači, 19. naveče ste, koliko sam čuo, koliko smo čuli, dobili zadatak da idete u Jastrebovo sklonište, da pokupite dokumentaciju i još neke stvari, i to. Da li ste postupili i pristupili izvršenju tog zadatka? I da li možete da opišete kako je taj zadatak... da li ste ga realizovali, kako...

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Pa da...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE:... da ne bih postavljao svaki čas potpitanja, lagano mi ispričajte?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da. Znači, sledećeg jutra smo Momčilović Zoran i ja trebali da krenemo prema skloništu. Ali iz razloga što nam lokacija skloništa nije bila poznata, probali smo da stupimo u kontakt sa ekipom krim - tehničara, koji su noć pre toga dobili zadatak izviđanja tih lokacija i rad po svom planu i svojim obavezama. Rečeno nam je da su krim - tehničari sa Marinom Vidićem Bilijem otišli ka... otišli do bolnice. Nas dvojica smo otišli do bolnice. Međutim, na samoj kapiji nam je neko od starešina, na naše pitanje gde su krim - tehničari saopštio da su otišli do kasarne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Karanfilov, izvinjavam se što vas prekidam, samo mi recite da li možete da opredelite vreme kada je to bilo, pre podne, popodne - kada ste otišli na izvršenje ovog zadatka?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: To je bilo ujutro, 9.00, 10.00 sati.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Hvala. Nastavite.

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, nakon toga smo se vratili do kasarne i u kasarni znači pronašli krim - tehničare.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Ja vas molim da stanete tu. Da li ste videli neke autobuse u kasarni?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da, bilo je autobusa u kasarni. Autobusi su bili puni s ljudima. I oko tih autobusa je bila grupa ljudi koji su verbalno istupali, vređajući lica u autobusu, odnosno u autobusima.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete da se setite koliko je autobusa bilo?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Tri, četiri autobusa. Ne znam tačan broj.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kažete "grupa ljudi oko autobusa". Kolika je ta grupa? Koliko je brojčano ona jaka?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Pa mislim da je bilo negde četrdesetak, 50 ljudi. Pretežno muškaraca.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li su ti muškarci bili uniformisani ili su bili u civilnom... civilnim odelima?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Bilo je mešano. Bilo je različitih uniformi, civila, različitih kombinacija uniformi.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je neko od pripadnika te grupe, tih pedesetak ljudi, bio naoružan?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Bilo je i oružja, da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete da ocenite kakvo je to... i da nam opišete dalje šta se tu dešava, to što vi vidite?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Oko tih autobusa je bila postavljena vojna policija. Dodira znači nije bilo sa, sa, sa ovom grupom četrdesetak, pedesetak ljudi, dodir sa autobusima. Jedina slika je verbalnog istupa, vređanje, psovki. To je otprilike ta slika.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste videli neka druga vozila, osim tih autobusa tu u kasarni, u blizini autobusa?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Mislite na vojna? Civilna?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Oko autobusa?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Znam da u kasarni ima vojnih vozila, nego tu oko autobusa. Da li ste videli nekog od starešina koga poznajete, tu kod autobusa, i da li ste imali neki razgovor, ako ste videli nekoga?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, video sam potpukovnika Lukića. Ako se ne varam, bio je komandant kasarne. I naš razgovor je trajao svega par minuta u kontekstu šta se to zbiva: "Eto", kaže "sitni problemi, vređanje, dobacivanje" i tako.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Karanfilov, kada ste videli te autobuse, ljude u autobusima, da li ste imali saznanja odakle ti ljudi ili ste pretpostavljali odakle?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne znam da li sam u pravu, ali apropos sastanku sa gospodinom Šljivančaninom, moj zaključak je bio da su iz bolnice.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li vam je gospodin Lukić, potpukovnik Lukić koji je komandant kasarne, s kim ste razgovarali, rekao da mu treba neka pomoć, da traži od vas neku pomoć, ili vam se požalio da je situacija ozbiljnija od one koju vi vidite, i kako je vi doživite?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne. Niti je on... niti sam ja stekao utisak da njemu nešto treba, niti je on to meni rekao. Dapače, imao sam utisak da on drži sve pod kontrolom, jer to apsolutno nema nikakvih posebnih problema koji iziskuju neke dodatne mere od ovih što imamo.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Vi ste došli u kasarnu da tražite krim - tehničara kako bi otišli do tog skloništa. I koliko ste se vremenski tu zadržali?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Pa ne verujem više od petnaestak, 20 minuta.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I šta se desilo dalje?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, nakon mog razgovora, odnosno razgovora sa Lukićem, našeg razgovora, naišlo je vozilo krim - tehnike, odnosno bio je vozač ispred vozila...iza i na, znači, moj zahtev i pitanje da li su uspeli da lociraju sklonište, odgovor je bio da jesu. I onda smo krenuli iza njih, kako bi nam pokazali lokaciju skloništa.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I da li ste došli do tog skloništa? I kakav je dalje bio postupak? Šta ste dalje radili?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, u vozilu je bio, sem tog krim tehničara, još neko. Ne znam ko je bio u vozilu. Oni su nas dovezli do ispred skloništa, pokazali i otišli. Znači, nisu ulazili s nama. Momčilović i ja smo došli do samog ulaza. Na ulazu je stajala neka jakna, visila. Ali kad smo.... Struje nije bilo. I kad smo ušli u sklonište, na stolu je bila velika avio bomba. Pošto nismo bili sigurni, a imajući u vidu informacije da postoji mogućnost da bude sve minirano unutra, nismo smeli da...

prevodioci: Molimo mikrofon za svedoka.

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, nismo bili u mogućnosti, nismo smeli, odnosno- nismo smeli da palimo baterijske lampe iz razloga eventualnog postojanja mina iznenađenja.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Karanfilov, kakve veze imaju baterijske lampe sa minom iznenađenja?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Može biti ako je upaljač svetlosni. Znači, može da se aktivira na svetlost. Znači, nakon našeg izlaska, možda par minuta, je stigao inženjerac i ušao u sklonište. Ne znam tačno koliko je vremena prošlo, ali nas je izvestio da možemo da radimo. Momčilović Zoran i ja smo ušli unutra. i ono što nam je bila znači obaveza, zadatak, uzeli smo, pokupili papire, dnevnik, knjige, neke notese, imenike, sve

ono što je bilo interesantno za nas. Znam da smo uzeli, mislim, tri, dve ili tri... dva ili tri radio uređaja, ručne radio stanice. Sećam se da smo uzeli jednu video kasetu ili dve, jednu disketu, *floppy*. I to je otprilike ono što, što, što je za nas bilo interesantno a nije bilo spaljeno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je sva dokumentacija bila zdrava ili je bilo i nagorele dokumentacije?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, odokativno se dalo primetiti da je požar bio u skloništu. Procena je bila da je požar podmetnut namerno. Bilo je dosta izgorele dokumentacije, izgorele tehnike, faktički sve ono što je bilo unutra, Dobar deo tehnike, odnosno stvari je bilo ili izgorelo ili nagorelo.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Karanfilov, pitam vas, dokumentacija koju ste odneli, da li je i među tom dokumentacijom bilo i nagorele dokumentacije?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Bilo je. Ako se ne varam, jedan dnevnik je bio koji je onako malo nagoreo, ali su stranice bile.... korica je bila malo nagorela, a unutrašnji deo je bio sačuvan.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Osim radio stanica, da li je bilo još nekih radio uređaja tamo?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da. Da. Bilo je dosta radio uređaja: vojnih, stranih...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li postoji neki poseban razlog zašto ste odneli ručne radio stanice?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, za nas nije interesantna radio stanica Jugoslovenske narodne armije. Interesantna je radio stanica ručna, koja se koristi faktički više u jedinicama Ministarstva unutrašnjih poslova, iz razloga frekvencije, ustanovljavanja frekvencije, podešavanja i kristala. Znači, s te strane su nam radio stanice bile potrebne, kako bi tehničari ustanovili na kojim kanalima i kristalima rade radio stanice, odnosno jedinice.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Mislite na jedinice protivničke?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: ZNG-a. ZNG-a. Tako je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Rekli ste nam gospodine Karanfilov da ste vi bili u bolnici negde po vašoj proceni između 10.00 i 11.00 časova. Kratko ste se zadržali, koliko ste rekli: 15, 20, 10 minuta, već nije mnogo ni bitno. Vratili ste se do ovog skloništa. Koliko traje cela vaša aktivnost u tom skloništu: ovo uzimanje dokumentacije, pakovanje? Kako ste spakovali to?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, ono što je moglo da bude upotrebljeno i iskorišćeno, spakovano je u dve ili tri crne kese za smeće. A otprilike koliko je trajao postupak, ne znam. Znam jedino da je naš polazak iz skloništa prema Beogradu bio u vidno vreme. Znači to je otprilike tri, pola četiri - četiri u vrh glave.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste nekoga sreli tu, kod skloništa? Da li se sećate nekog od starešina ili bilo koga drugog?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, u blizini skloništa smo sreli gospodina Šljivančanina. Tom prilikom smo mu rekli da smo uzeli ono što smo procenili da treba, na šta je on rekao da hitno to po zadatku prebacimo za Beograd.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Karanfilov, da li je nakon ovoga što ste vi uzeli iz tog skloništa, tu dokumentaciju, te stanice i ostalo, da li je u tom skloništu ostalo još neke tehnike...

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE:... da li je bilo još nekog materijala? Čega je sve bilo, da li možete da se setite?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, ostalo je dosta tehnike, stvari. Bilo je: naoružanja, municije, opreme, nagorelih stanica. Dosta toga je ostalo. Ali kažem, to za nas i za kontraobaveštajni deo, apsolutno nema vrednost.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Po vašoj proceni, vaš zadatak se završio tu oko pola četiri ili pola četiri - četiri, za dana. I šta ste nakon toga radili? Sreli ste Šljivančanina. Da li ste ga obavestili o zadatku - da ste prikupili to?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da. Znači, izvestili smo ga da smo uzeli ono što smo procenili da je... da treba da ponese, na šta je on rekao da nastavimo po zadatku za Beograd i hitno predamo Upravi bezbednosti.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I da li ste otišli za Beograd, gospodine Karanfilov?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Odmah nakon toga?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Pa, mislim da smo se kratko zadržali u Negoslavicima, ako se dobro sećam da je zastavnik Momčilović trebao da... da l' nešto uzme ili nešto ostavi, ne znam, kratko - ali to je svega desetak minuta. I odma' nakon toga smo krenuli.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I kada ste stigli u Beograd? Odnosno, bolje rečeno, da ne pamtimo vreme, koliko vam otprilike treba vremena od Vukovara do Beograda, u tim uslovima?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Pa stigli... znači, stigli smo po mraku, otprilike nekih dva i po sata, tri vožnje do Beograda.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Koliko to sati onda može biti po vašem nekom računu vremena?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Negde oko sedam sati, 19.00 časova.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Šta ste uradili sa dokumentacijom koju ste pokupili i s ovim radio uređajima, radio stanicama?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Dokumentacija je predata, znači odmah nakon ulaska u Beograd, dežurnom opera... operativnog tima Uprave bezbednosti. Znači, sve ono što smo poneli je predato u operativni tim. Mi smo se tu zadržali možda sat vremena, uz kafu s ljudima i ono, neformalne razgovore. I nakon toga smo nas dvojica, odnosno, Momčilović je mene odvezao kući, a on je nastavio svojoj kući.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste se nakon toga vi više vraćali u Vukovar?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da budem precizniji, da li imate podatak kada se vratila vaša brigada iz Vukovara?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, mi se nismo vraćali, jer nam je sutradan rečeno da nema potrebe, i da se brigada za par dana vraća, tako da nema potrebe da se mi vraćamo nazad.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Karanfilov, da li se sećate tog dana kad ste došli, kažete naveče. Za sutradan da li je... da li ste bili u brigadi? Da li se sećate?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, mi smo sutradan otišli negde posle podneva, mislim da smo posle podneva otišli, da smo malo odmorili, i da smo posle podneva stigli. Tu smo sreli zastavnika Gročića, koji nam je rekao da je i komandant brigade tu, u Beogradu. Tako da smo mi tog popodneva bili u brigadi.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste imali informaciju zašto je komandant brigade tu, tog dana?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, po onome koliko mogu da se setim, komandant brigade je imao sastanak kod saveznog sekretara. Koliko mogu da se setim...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: A ko je bio...

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR:... da nam je... da nam je rečeno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE:... a ko je bio savezni sekretar?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Savezni sekretar je bio general Veljko Kadrijević.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. U odnosu na vaš dolazak iz Vukovara, da li možete da opredelite posle koliko dana je došla brigada?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Četiri, pet dana. Tri, četiri, pet... Ne znam. Četiri, pet dana.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: U ta tri, četiri dana, pet, da li ste vi više iz Beograda išli za Vukovar? Govorim samo o ta tri, četiri ili pet dana?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Karanfilov, ovo je bila neka hronologija dešavanja kroz ono o čemu smo razgovarali. Ja ću sada da vas pitam još neke

druge stvari. Prema svemu ovome o čemu smo razgovarali, koliko puta ste vi bili na mestu koje mi znamo da se zove "Ovčara", ali je to mesto gde su bili smešteni predstavnici takozvanog Mitničkog bataljona? Za vreme vašeg boravka u Vukovaru, koliko puta ste bili?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Svega dva puta. Znači, prvi put naveče kada je preneti sugestija i jednom... i komandantu Mitničkog bataljona i sutra... sutradan ujutru, kad je bilo ukrcavanje i izvoženje zarobljenika iz hangara autobusima.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Karanfilov, vi ste referent u organu bezbednosti. Da li vi imate potčinjenih...

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Nemam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE:... nekome kome ste vi nadređeni?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne. Znači, organizacija organa bezbednosti je: načelnik, dva pomoćnika i referent u istom statusu, bez obzira na činove.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Vama je pretpostavljeni ko?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Meni je pretpostavljeni bio gospodin Šljivančanin.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Od koga dobijate u službi zadatke?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Od gospodina Šljivančanina, odnosno od, u to vreme gospodina Karana, ukoliko se direktno tiče po odobrenju, znači majora Šljivančanina, kontraobaveštajnog dela, usmeravanja i tako dalje... stručnog dela usmeravanja.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste vi, vezano za zadatke koje ste obavljali, podnosili izveštaje i ako jeste, kome?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, izveštaje jesam podnosio, kontraobaveštajne izveštaje usmeno gospodinu Karanu, koji je bio zadužen da te izveštaje pretače u pismenu formu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kome ste dostavljali te izveštaje? Da li znate kome su dostavljani ti izveštaji? Vi Karanu, kome gospodin Karan dostavlja te izveštaje?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Prema našoj hijerarhiji službe, naši izveštaji su jedino mogli biti dostavljeni načelniku bezbednosti kabineta saveznog sekretara.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Karanfilov, za vreme dok ste bili u Vukovaru, da li ste ikada videli ili čuli da je organu bezbednosti Gardijske brigade dostavljen izveštaj organa bezbednosti neke druge jedinice?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne, sem Uprave bezbednosti, kol'ko mogu da se setim. Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li vi kao referent u organu bezbednosti imate pravo da izdajete naredjenja pripadnicima jedinica?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je ikada iko od vas tražio iz Gardijske brigade, iz starešinskog kadra, da nekome prenesete neko naređenje koje se odnosi na drugu jedinicu?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Karanfilov, da li vam znači nešto prezime Vezmarović?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da, to je prezime koje mi je predočeno i u Beogradu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kada ste prvi put čuli za prezime Vezmarović?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Mislim da je bilo 2001. godine prilikom davanja izjave vojnom istražnom sudiji.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da se vratimo samo malo na prvi dan vašeg kontakta sa kapetanom koji obezbeđuje pripadnike Mitničkog bataljona - na mestu o kojem govorite. Preneli ste ono što je vama rekao gospodin Šljivančanin. Kako biste vi okarakterisali to što ste preneli tom starešini? Šta je to?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: To je prevetni... preventivna aktivnost organa bezbednosti. *Gro* aktivnosti službe se zasnivaju na preventivi. Znači, isključivo preventivno delovanje i usmeravanje. Isključivo preventivno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je to naređenje?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne, nije naređenje.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste čuli gospodine Karanfilov da je Veselin Šljivančanin ikada izdao nekome naređenje, osim svojim organima bezbednosti?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne, nisam nikada.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Karanfilov, zaboravio sam da vas pitam. Koliko puta ste vi davali izjave vezano za ova dešavanja oko Vukovara?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Osam puta.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate, kome ste sve davali izjave tih osam puta?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Upravi bezbednosti Jugoslovenske narodne armije, istražnom sudiji Vojnog suda, Haškom istražitelju, istražnom sudiji novosadskog Suda, Upravi za borbu protiv organizovanog kriminala, dva puta u procesu Ovčara u Beogradu, i ponovo istražitelju haškog Tribunala.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Karanfilov, za tih osam puta koliko ste davali izjave, da li vam je bilo ko od onih koji su sa vama vodili razgovore i saslušavali vas u svojstvu svedoka, pokazao bilo kakav dokument ili bilo šta vezano za dešavanja iz tog perioda?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne, niti bilo kakav dokument, niti bilo kakav izveštaj, niti mi je pokazivana prethodna moja izjava u nekim drugim procesima.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kada prvi put vidite neke dokumente vojne i neki materijal vezan za ovaj period?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Prvi put sam video prekjuče.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gde i u kojim uslovima?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Video sam kod vas, u pripremi za svedočenje.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, ja nemam pitanja daljih za ovog svedoka.

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodine Bulatoviću. Gospodine Vasiću, izvolite?

ADVOKAT VASIĆ: Dobar dan. Hvala, časni Sude. Dobar dan svima u sudnici.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT VASIĆ

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dobar dan gospodine Karanfilov. Ja ću vas zamoliti isto što i moj uvaženi kolega Bulatović, da nakon mog pitanja napravite malu pauzu pre vašeg odgovora, da bi prevod bio korektan, i da bi sve ušlo u zapisnik. Gospodine Karanfilov, rekli ste mom uvaženom kolegi da ste vozilom otišli za Beograd. Da li nam možete reći koje ste vozilo koristili dok ste bili u Vukovaru, i kojim ste se vozilom vratili za Beograd, kako to... kako ste nam sada rekli danas?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, za Beograd sam se vratio policijskim *Puchom*. *Puchom* sa policijskim oznakama i rotacijom.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Samo da pojasnimo, mada mislim da mi u sudnici znamo, *Puch* je terensko vozilo, ne... ne limuzina, je l' tako?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi molim vas, vidim da ste na pitanje mog uvaženog kolege a i iz ovoga što ste iznosili u izjavama koje ste ovde spomenuli da ste davali čitav niz godina, da se vi zapravo slabo sećate datuma, ali da događaje pamтите. Da li sam ja u pravu?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Pamtim događaje koji su mi ostali u sećanju. Datume ne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: I posebno ste se za ovo svo vreme od 1998. godine, kada ste rekli... kada ste dali prvu izjavu, pa do danas, ste se trudili da se nekako što više setite onoga što su vas pitali u ovim postupcima, je l' tako?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Pa ne. Ne znam šta vam znači "posebno se spremati da se setite"? Obaveze su redovne, teku. Vas pozovu na razgovor, obavi se

razgovor. Funkcija, služba, obaveze. Tako da ne znam šta podrazumevate pod tim "setiti se"?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Danas ste rekli mom kolegi da ste ovde tek videli neka dokumenta. Da li nam možete reći o kojim se dokumentima radi koja su vam osvežila sećanja u vezi ovih događaja od...

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Pre svega...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Izvinjavam se...od predaje Mitničkog bataljona pa nadalje?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Pre svega, video sam dosta video materijala. Onda, dnevnik koji su vođeni u komandama, neke beleške, naređenja. To je to.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li ste u svim tim beleškama našli nešto od onoga što ste nam ispričali, vezano za vaše aktivnosti oko Marina Vidića, oko Jastrebovog štaba, oko nošenja materijala za Beograd? Da li ste nešto od toga našli u ovim dokumentima?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Nejasno mi je pitanje. Molim vas...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ponoviću, kako da ne. Rekli ste nam da ste gledali određene video snimke, da ste imali prilike da vidite neke dnevnik, neka naređenja, druge dokumente. Da li ste našli negde podatak koji bi vas podsetio vezano za neke vaše aktivnosti iz tog vremena, vašu aktivnost sa Mitnice, ili vašu aktivnost u dovođenju Marina Vidića, ili vašu aktivnost u odlasku u Jastrebov štab, ili nošenje materijala u Beograd?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, događaj Cyrus Vance na video zapisu koji izuzetno otvara *post festum* posle toliko godina, prisustvo načelnika bezbednosti kabineta saveznog sekretara. Recimo, događaj koji je totalno bio zaboravljen.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. S obzirom da ste dali veliki broj izjava, ja... i da to teško može da se drži u glavi, ja ću da zamolim sudskog poslužitelja da vam da primerke ovih vaših izjava, i da to isto učini sa mojim uvažanim kolegama i Pretresnim većem, pa ćemo to koristiti u daljem radu.

ADVOKAT VASIĆ: Nadam se da je podeljeno. Hvala puno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine Karanfilov, ovde na prvoj stranici ovog izveštaja.... ovih vaših izjava je zapravo je jedan pregled šta se unutra nalazi, pa ćemo kada bude potrebno da... da vas zamolimo da pogledate određeni tabulator - koji bude aktuelan. Da li ćete se složiti sa mnom da ste prvu izjavu dali 1998. godine organu bezbednosti, i da je od tada do sledeće izjave koju ste dali prošlo tri godine? Drugu ste dali 2001. godine istražnom sudiji Vojnog suda u Beogradu. Da li sam u pravu?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne znam čemu takva kvalifikacija, ali u svakom slučaju, prvu izjavu sam dao Upravi bezbednosti 1998. godine, ako se ne varam. Je l' tako? Da. Sledeća 2001. godine.

ADVOKAT VASIĆ: Samo jedna ispravka na zapisnik. Stranica 47, red 24. sledeća je bila 2001. godine, a u zapisniku piše 2002. godine.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Nisam mislio ništa posebno da kažem o ovoj razlici vremenskoj. Jednostavno sam hteo da kažem da tri godine niste davali izjave. A nakon toga ste dali izjavu u julu 2003. godine Upravi za borbu protiv organizovanog kriminala, Ministarstvu unutrašnjih poslova Srbije, je li tako?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ova izjava koju ste dali u julu je zapravo prethodila izjavi koju ste dali u novembru 2003. godine istražnom sudiji Okružnog suda...

TUŽILAC MOORE: Izvinjavam se što prekidam, ali vidim da moj uvaženi kolega govori o julu 2003. godine. Ne znam da li je namera ili nije ili je došlo do greške, jer tu u samoj njegovoj izjavi stoji mart 2003. godine, a to je datum koji i mi imamo u našem svežnju dokumenata.

ADVOKAT VASIĆ: Ne znam na koji dokument moj uvaženi kolega misli da je iz marta 2003. godine? Što se tiče izjave koja je data Ministarstvu unutrašnjih poslova, datum je 18. sedmi 2003. godine, a izjava koja je data istražnom sudiji Okružnog suda u Novom Sadu nosi datum 5. jedanaesti 2003. godine, ako to može da pomogne mom uvaženom kolegi?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine Karanfilov...

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, audio snimljeni razgovori su vođeni u martu 2003. godine. Da li njih preskačete?

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, mislim da su to audio materijali koji predstavljaju izjavu datu istražiteljima OTP-a. Ja trenutno se nisam na njih osvrnuo, ali mislim da se radi o tim zapisima iz marta 2003. godine, da to nisu izjave koje su date organima Vojnog suda ili... ili Specijalnog suda.

SUDIJA PARKER: Problem je što ste ovo vi uveli tako što ste prvo naveli izjavu iz 2001. godine, a onda ste rekli da je dao izjavu u julu 2003. godine. Ja ovde nigde ne vidim da se spominje juli 2003. godine, nigde u indeksu. Imamo jedino ove četiri audio trake koje su rađene za Tužilaštvo u martu 2003. godine. I zatim imamo Vojni sud u Beogradu 5. novembra 2003. godine. Da li postoji još neka izjava koju vi možda niste uključili u ovaj svežanj?

ADVOKAT VASIĆ: Tako je, časni Sude. Ova izjava nije u ovom svežnju, jer mi nemamo prevod te izjave. Ona samo je sled koji je prethodio onoj izjavi koja je data istražnom sudiji Okružnog suda u Novom Sadu 5. novembra 2003. godine. Hvala.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja bih vas sada zamolio gospodine Karanfilov da okrenete tabulator 3? To je upravo ova izjava koju ste dali istražnom sudiji Okružnog

suda u Novom Sadu 5. novembra 2003. godine. To je dokument ID 0346-5403. Ponoviću ID broj, da bi bilo jasnije 0346-5403. Tabulator 3. Jeste li našli gospodine Karanfilov? Vi ste ovu izjavu dali, kako je ovde napisano, i da li je ovo vaš potpis na stranicama ove izjave?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja bih se osvrnuo na deo koji se nalazi na stranici 3 BHS verzije. To je u prvom pasusu. Ja ću to pročitati, a vi pratite, pa da mi kažete samo da li to piše u ovoj izjavi. "Nakon što sam preneo ova naređenja, ja sam se vratio u komandu. Sledećeg dana, ja sam pre podne dobio zadatak da iz kasarne u Vukovaru dopratim Marina Vidića Bilog i Vesnu Bosanac. Kada sam došao do kasarne, video sam nekoliko autobusa koje je obezbeđivala vojska. Bilo je ljudi unutra, ali ne znam ko su oni. Nisam potpuno siguran, ali mislim da sam video dosta ljudi, civila, teritorijalaca u krugu kasarne koji su negodovali. Bilo je tu psovanja i vređanja onih koji su bili u autobusima. Ja sam tu bio petnaestak minuta, i nisam shvatio da je to bilo nešto naročito dramatično. Ja mislim da smo to preneli Lukiću, koji je bio komandant kasarne, a čini mi se da smo to preneli i Šljivančaninu kada smo se vratili sa Marinom Vidićem i Vesnom Bosanac u Negoslavce. U toku dana, obavili smo razgovor sa Marinom Vidićem. Znam da je posle par sati došao i general Vasiljević. Ne mogu tačno da se setim kada je završeno saslušanje, ali je svakako bilo u toku večeri. I ne verujem da sam tog kasnog popodneva, odnosno večeri, negde odlazio". Da li ste vi ovo izjavili istražnom sudiji, gospodine Karanfilov?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Tako piše.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. A da li se sećate da ste nešto slično izjavili i istražnom sudiji Vojnog suda u Beogradu 1. oktobra 2001. godine?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Molim vas, očigledno je da su događaji prisutni, da su događaji prisutni u svim izjavama, i govorim o svim događajima u svim izjavama. Očigledno je da ovoliki broj godina nijedan papir nisam video, tako da je po meni sasvim logično da se događaji stavljaju u dane koje nisu bili dva događaja u jedan dan, umesto dva događaja u dva dana, i tako dalje. Činjenica je da u svim izjavama govorim o istim događajima.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li govorite i na isti način. Znači, da su oni odigrani onda kada ste otišli da Marina Vidića i Vesnu Bosanac uzmete iz kasarne i dovedete u Negoslavce, je l' tako?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Pa mislim. Znači, ako je autobus, odnosno autobusi bili u kasarni, onda je *de facto* da je razgovor sa Marinom Vidićem bio dan ranije. Zato kažem, period od 15 godina, odnosno 12 sa prvom izjavom ili početnom, je ogroman period za satnice, tajminge. To sam rekao u svim izjavama. Sećam se događaja, ne i datuma.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da, slažem se. A da li ćete se vi složiti sa mnom da ste u svim ovim izjavama tvrdili da ste kod odvođenja Marina Vidića Bilog iz Vukovara u Negoslavce, videli autobuse u krugu kasarne i to četiri do pet autobusa...

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Očigledno je...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE:... i ovu grupu ljudi? Da li ste s tim slažete da ste to izjavili?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, to piše. Očigledno je, očigledno je da se radi o traženju krim - tehničara sa kojima je bio Marin Vidić Bili tog dana prema skloništu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Potpuno se slažem sa tim. Ali vas pitam, da li ste i u svom svedočenju pred Specijalnim sudom u Beogradu 23. novembra 2004. godine opet rekli da ste autobuse videli u krugu kasarne onda kada ste došli da preuzmete Marina Vidića? Je l' se slažete sa mnom?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da, tako piše.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li mi možete reći, da li bi se onda složili sa mnom da ste o ovoj situaciji u kasarni obavestili majora Lukića, tada komandanta kasarne, i majora Šljivančanina - kada ste se vratili u Negoslavce?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: O autobusima?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da, o autobusima?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, razgovarao sam sa gospodinom Lukićem o tome, rekao sam, kratak razgovor. A gospodina Šljivančanina, znači, mislim da sam obavestio prilikom tog našeg susreta... susreta, pre mog odlaska za Beograd.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: To je bilo u doba dana, je l' tako?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi molim vas, govorili ste ovde ko je razgovarao sa Marinom Vidićem - da li je neko istovremeno razgovarao i sa Vesnom Bosanac u Negoslavcima kada ste ih tamo odveli?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, mislim da je gospodin Šljivančanin razgovarao.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li se sećate možda u kojim je prostorijama razgovarao sa Vesnom Bosanac?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Mislim da je u komandi. Nisam siguran.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li se sećate kada i da li se gospodin Šljivančanin vratio u kuću u kojoj ste se vi nalazili, i da li je nakon toga učestvovao u ovim razgovorima sa Marinom Vidićem?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, rekao sam, pojavio se. Mi smo Marina, odnosno Marin je već bio kod nas u kancelariji. Posle izvesnog vremena se pojavio i major Šljivančanin. A koliko je to trajalo, ne znam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste sa Marinom Vidićem prošli kontraobaveštajnu obradu, odnosno one podatke koji su vam bili interesantni, s obzirom da je on bio član kriznog štaba Odbrane Vukovara?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Sa Marinom Vidićem Bilijem je, da kažem, utrošeno nekoliko sati - radi adaptacije i prilagođavanja. Znam da je Karan razgovarao po stručnoj liniji. Kasnije nešto kratko i Šljivančanin, ali ne u smislu kontraobaveštajnih kao što vi pitate.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li znate na koje okolnosti ste razgovarali? Ako znate? Ako ne znate...

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Koliko mogu da se setim, razgovarano je više o njegovom političkom opredeljenju i razlogu sukoba. Njegovo mišljenje i stav. Marin Vidić Bili nije osoba po funkciji koja može da raspolaže kontraobaveštajnim podacima. On je političar.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li mi možete reći, da li ste bili u vukovarskoj bolnici? Ako jeste, kada i koliko dugo?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Bio sam na kapiji bolnice dana kada smo probali da stupimo u kontakt sa krim - tehničarima i Bilijem.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li se sećate koliko je sati bilo kada ste bili?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Pre podne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li to znači da ako bi neki svedok rekao da ste bili u 6.00 ujutru, da to ne bi odgovaralo istini?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ja ne znam šta bi mogao svedok neki da kaže. Bio sam negde 9.00, 10.00 sati... 10.00, ne znam. U tom periodu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da se vratimo sada nakratko na ovu kasarnu i događaje koji su... koje ste vi tamo videli, i o čemu ste obavestili Lukića i Šljivančanina. Da li su ti događaji po vašem zaključku bili alarmantni u smislu bezbednosti?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne. Ne znam šta podrazumevate pod tim alarmantno za bezbednost?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je po vašem mišljenju... Da... da li ste ova lica obavestili o ovim događajima, jer je situacija bila alarmantna za bezbednost ljudi u krugu kasarne? To sam mislio?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ja ne znam odakle vam podatak da je bila alarmantna. Autobusi su bili bezbedni, ono što sam ja video. Grupa 40, 50 ljudi nije bila uz autobus, nego udaljena od autobusa. Sve se odvijalo na verbalnom nivou. Sledeća stvar: I malopre sam rekao, gospodina Lukića, sa njim sam razgovarao. Gospodina Lukić je to već gledao i raspolagao tim informacijama. Slažem se da je slika neprijatna, neuobičajena, ali ne i alarmantna.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da, hvala vam. To ste i ranije izjavljivali. Ja sam samo pitao kakvo je vaše mišljenje bilo kada ste podnosili ovaj izveštaj. Sada bih vas zamolio da nam kažete nešto u vezi beležnice koju ste ovde spominjali i koju ste videli da

je imao ovaj oficir koji je bio komandir obezbeđenja Mitničke grupe. Da li ste gledali šta je on zapisivao u beležnicu ili ste beležnicu videli samo u njegovim rukama?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Govorite o danu kad su vršena ukrcavanja?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da. Govorim o danu kada je bilo ukrcavanje Mitničke grupe i odlazak za Sremsku Mitrovicu.

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne. Beležnicu nisam imao kod sebe. Rečeno mi je sa njegove strane da je imao upisano u beležnici.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li vam nešto znači ime – potpukovnik Milorad Vojnović, i da li vam je tada nešto značilo ovo ime?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Tada ne. Sada nepoznato. Ništa posebno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste imali priliku da čujete to ime u vezi sa suđenjima ovde u Hagu ili onima u Beogradu?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da. Zato i kažem, tada ga nisam čuo. Čuo sam ga u postupcima, ali mi ni sad ništa ne znači. To sam rekao.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste vi prilikom odlaska ove grupe Mitničke iz hangara na "Ovčari" za Sremsku Mitrovicu videli tamo potpukovnika Vojnovića? Da li se sećate?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Uopšte se ne sećam da sam gospodina potpukovnika ikad video i pre toga i posle toga.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li vam nešto znači ime Dragi Vukosavljević?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Isti odgovor. Znači, nepoznato, spomenuto u postupcima. Apsolutno mi ništa ne znači.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li ste u ovom periodu o kome govorimo, znači jesen 1991. godine, ako se sećate, recite nam da li ste odlazili u Šid, i ako jeste, kojim poslom?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne. U Šid sam jedanput u životu ušao 2003. godine sa jednim visokim državnim funkcionerom službeno. Nikad pre toga.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. A recite mi, da li se sećate, da li... su se gospodin pukovnik Tumanov i general Vasiljević obraćali gospodinu Vidiću, i ako jesu, da li se sećate o čemu su razgovarali?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Mislim da nisu, sem onog kratkog viđenja i povlačenje ruke od strane Tumanova. Koliko se sećam, nisu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li mi možete reći, kada ste došli u kasarnu gde ste videli ove autobuse, ko je bio još sa vama?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Sa mnom u vozilu?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: S vama u kasarni?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Momčilović Zoran.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi, da li je na ulasku u kasarnu postojalo obezbeđenje ili neka kontrolno-propusna stanica?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da, postojala je rampa, prijavnica.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi, da li se sećate tada kada ste ispitivani o uzimanju Marina Vidića i odvoženju njegovom u Negoslavce, da li ste izjavili da je to bilo onog istog dana kada se držala i sednica Vlade u Vukovaru na "Velepromet"-u?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude?

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Gospodin Vasić je rekao "kada ste ispitivani" pa ne znam na koje ispitivanje misli, s obzirom na činjenica da je ovaj svedok osam puta davao izjavu. Samo da identifikuje kada je ispitivan, radi pravičnosti prema svedoku. Hvala.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Samo trenutak, časni Sude, sada ću pronaći.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kada ste davali izjavu istražnom sudiji Vojnog suda u Beogradu 1. desetog, na stranici 4. Istražnom sudiji Specijalnog... Okružnog suda u Novom Sadu na stranici 3. Da li se sećate?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Koliko mogu da shvatim, vaše pitanje se odnosi da li sam izjavio da sam čuo da je bila neka sednica?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: U vreme kada ste povelili Marina Vidića iz kasarne u Negoslavce?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, ponovo kažem, s obzirom na vreme od događaja, događaji su u... događaji koje ja spominjem su u svim izjavama adekvatni. Vreme je ono gde se ne sećam. Ako me konkretno pitate – onog dana kada sam bio i video autobuse – da, neko je spomenuo o nekom sastanku. Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja bih vas zamolio da okrenete tabulator 3? To je ova izjava data istražnom sudiji Okružnog suda u Novom Sadu.

ADVOKAT VASIĆ: To je ID broj 0346-5403.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pogledajte gospodine Karanfilov, dakle poslednji pasus, poslednja rečenica na toj stranici. Ja ću je pročitati polako.

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Na kojoj stranici?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Na stranici broj 3.

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: "Na "Ovčari" nisam kontaktirao nikoga...."
"Ono što ja znam o nekoj navodnoj sednici civilnih organa, to je da ja u ono vreme..."
SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Izvinjavam se. Tabulator 3?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da, tabulator 3. To je izjava istražnom sudiji Okružnog suda u Novom Sadu od 5. jedanaestog 2003. godine.
SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Strana 3?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Strana 3. Pa na kraju stranice, skroz dole. Drugi deo poslednjeg pasusa. Jeste li uspeli da nađete? Hvala. "Ono što ja znam o nekoj navodnoj sednici civilnih organa, to je da ja u ono vreme kada samo mi preuzeli zarobljeni Mitnički bataljon, da sam čuo da se preko puta kasarne održava neki sastanak na kome je prisutan i Arkan. Nisam čuo ni za kakve zaključke sa tog sastanka. Još preciznije objašnjavam – da je taj sastanak za koji sam čuo, bio na taj dan kada se predao Mitnički bataljon.... Znači, ne... ne taj dan kada se predao Mitnički bataljon, nego sledeći dan kada su se ukrcavali u autobuse, i onog dana kada sam imao zadatak da dovedem Marina Vidića i Vesnu Bosanac". Da li se slažete sa mnom da ste ovo izjavili?
SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Tako piše.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Da li je ovo pogodno vreme, gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, ja bih zamolio da odemo na pauzu ako je pogodan trenutak? Ja nemam dugo. Na kraju sam ispitivanja.

SUDIJA PARKER: U redu. Nastavljamo sa radom u 17.50 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Hvala, časni Sude. Ja sam skroz pri kraju mog ispitivanja.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine Karanfilov, da li vam je u vremenu o kome govorimo, dakle novembar 1991. godine, bilo poznato da je 19. novembra u večernjim časovima iz Uprave bezbednosti i iz kontraobaveštajne grupe Prve vojne oblasti - da su došle dve ekipe oficira da vrše trijažu i otpremanje osumnjičenih lica za Sremsku Mitrovicu?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne. Niti je to bio moj nivo sa mojim činom i mojim postavljenjem da takve stvari znam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Samo još jedno pitanje. Da li vam je poznato, da li su osumnjičena lica koja bi bila lišena slobode za vreme borbenih operacija, da... da li su ona slata u Šid? Da li je to bilo eventualno nešto čime bi... s čime bi vi mogli biti upoznati u to vreme?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Samo da bi bili pravični, ne... ne...

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne. Na mom nivou takve informacije nisu bile dostupne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da, sad je potpuno jasan odgovor. Hvala vam gospodine Karanfilov. Ja nemam više pitanja. Hvala vam na svim vašim odgovorima.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, hvala. Ja sam završio svoje unakrsno ispitivanje.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Vasiću. Gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala, časni Sude. Nemam pitanja.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Hvala vam puno.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: TUŽILAC MOORE

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Karanfilov, zbog čega tokom glavnog ispitivanja vi Pretresnom veću niste rekli da ste obavestili gospodina Šljivančanina o onome šta ste videli u kasarni, o tim nedoličnim postupcima u kasarni? Zašto im to niste ispričali?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Mislim da me nisu pitali.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali ste prepričali ono što ste videli kao i činjenicu da ste razgovarali sa gospodinom Šljivančaninom, zar ne?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ja se izvinjavam. Ako možete da ponovite?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da, ponoviću. Rekli ste Pretresnom veću, časnom Sudu, dakle, da ste videli kako su ljudi postupali tamo u kasarni. Da li se sećate da ste to rekli?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mislim da može da se kaže da ste im takođe rekli da ste videli Šljivančanina toga dana, 20. novembra, posle toga, je li tako?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da. Rekao sam da sam ga video.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja vas samo pitam zbog čega niste spomenuli činjenicu, ovo što ste sada učinili, da ste naime Šljivančaninu ispričali o problemima u kasarni. Zar niste smatrali da je to nešto važno što je trebalo da se kaže Pretresnom veću?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Samim tim što sam smatrao da to nije neki veliki problem, niti smatram da je u to vreme bio problem u kasarni, to je ostalo u mom sećanju. Ja jesam rekao više puta da mislim da sam obavestio gospodina Šljivančanina o tome. I ako se ne varam, malopre sam odgovorio advokatu na to pitanje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da, jeste. Ono što vas ja pitam je: Zbog čega niste, ako ste ovde da pomognete Sudu kao častan čovek koji govori istinu, zbog čega im niste rekli da ste Šljivančaninu kada ste razgovarali sa njim rekli za probleme u kasarni? Pa vas pitam da li je to samo bio previd ili je to bilo namerno?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Namerno nije sigurno, a mislim da sam se skoncentrisao na pitanje o mom odlasku iz skloništa. Namera verujete, nije postojala.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Složićete se sa mnom da kod bilo koje evakuacije, ukoliko ima određenih postupaka za vreme evakuacije ili u to vreme, dakle postupaka koji mogu da izazovu zabrinutost, koja bi mogla da sugerise da ima određenih negativnih pojava, da je to jedan element koji bi trebalo da se prenese ljudima koji imaju određeni autoritet? Da li se slažete sa mnom?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, molim vas, ponovo kažem: situacija u kasarni nije bila, kako reče gospodin advokat malopre, alarmantna, niti je kod mene stvorena slika da to izlazi iz okvira situacije koja je bila pod kontrolom. S druge strane, prisutno lice je komandant kasarne, komandant, koji je bio prisutan, i u razgovoru s njim sam stekao utisak i video da drži sve pod kontrolom.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali, da li se sećate informisanja 19. novembra sa gospodinom Šljivančaninom? Da li se sećate da je uglavnom informisanje organa bezbednosti bilo pošto bi se završilo informisanje u komandi? To je tako, to se generalno tako događalo, zar ne?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Kod nas u organu bezbednosti to nije moralo da bude praksa, jer smo izveštaje mogli i zapažanja o operativnom radu, o zbivanju na terenu: organizacijama, pojedincima, ili do svega onoga do čega se došlo operativnim radom, mogli da izvestimo Karana, ukoliko je Šljivančanin odsutan. Tako da su sastanci se odvijali... ne svaki dan.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je 19. novembra uveče održan sastanak na kom je gospodin Šljivančanin informisao druge članove organa bezbednosti?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Koji su pripadnici organa bezbednosti bili prisutni na tom sastanku 19. novembra uveče?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, ako govorimo o sastanku - večeri kada je Marin Vidić Bili bio, tom sastanku su prisustvovali, kratkom sastanku su prisustvovali: Karan, ja i Momčilović.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Šta biste rekli ako je u stvari u jednom iskazu rečeno da je došlo do takvog sastanka 19. novembra uveče za sve pripadnike organa bezbednosti, uključujući i Vukašinića?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne da se ja sećam. Moguće da se ne sećam Vukašinića.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vi ste bili upoznati, zar ne, da je Vukašinić bio taj koji je bio odgovoran za smeštanje ljudi u autobuse kod bolnice, je li tako?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne sećam se.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, ne sećate se tog sastanka 19. novembra uveče, na kom je Vukašinić bio prva osoba koja je informisala, a zatim je morao da ode, a da su posle toga bili dodeljeni drugi zadaci? Da li kažete da niste bili prisutni na tom sastanku?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, kažem da tog dana kada je sastanak bio, sećam se da smo bili nas trojica. Da li je Vukašinić bio pre toga na sastanku, i da li je imao sastanak pre toga, ne znam, i da li je dobio kakav zadatak - ne sećam se. Ne znam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, koliko vi znate, vi se ne sećate da ste prisustvovali na sastanku 19. novembra, koji je vodio gospodin Šljivančanin, gde su bili prisutni članovi organa bezbednosti, uključujući i Vukašinića. Da li je to ono što vi nama sada kažete?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Kažem da se ne sećam da je Vukašinić bio. Moguće je, ukoliko sam ja ulazio i izlazio, ali se sećam samo ove trojice.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Molim vas, recite mi ukratko, koja su zaduženja bila određena 19. novembra? Pretpostavljam da su to bila zaduženja za sledeći dan, 20. novembar? Koja su to dakle zaduženja?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ono čega se sećam jeste moj zadatak i Momčilovićev - da preuzmemo dokumentaciju operativno interesantnu i da prebacimo hitno za Beograd. Sećam se da je Karan trebao da ide sa gospodinom Vukašinićem sutra ujutru, i sećam se da je govoreno i spomenuto o evakuaciji bolnice, te da se preduzmu bezbednosne mere za evakuaciju i tokom evakuacije.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li se slažemo da je održan sastanak koji se zapravo ticao evakuacije bolnice? Da li je to tačno?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Na tom sastanku je bilo govoreno i o evakuaciji.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da se onda pozabavimo samo tom jednom temom. Na tom sastanku od 19. novembra jedna od tema je bila evakuacija? Da li je to tačno ili nije?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Koju ste vi ulogu imali u evakuaciji?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Nikakvu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kakvu je ulogu gospodin Karan imao u evakuaciji?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Pa, sem onoga da treba sa gospodinom Šljivančaninom da sutra ide, drugo mi ništa nije poznato.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A šta su oni trebali da rade? Kažete da su trebali da idu, ali koji je bio njihov zadatak, koja je bila njihova funkcija tog sledećeg dana?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, o zadatku ne znam, sem ovoga što sam rekao. Ako dozvolite, znači, organ bezbednosti dobija zadatke od pretpostavljenog samo u domenu njegovog postavljenja i njegove nadležnosti. To je u organima bezbednosti precizno definisano. Organ bezbednosti ne može da bude upoznat sa zadacima drugog organa bezbednosti, ukoliko načelnik ne odluči drugačije, ali ne prvopretpostavljeni, nego drugopretpostavljeni.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali situacija je ovakva: načelnik bezbednosti održava sastanak 19. novembra uveče. O tome smo već čuli iskaze. Vi ste bili prisutni na tom sastanku. I ako smem da budem tako smeo da tako nešto kažem, funkcija takvih sastanaka je da se svima pojedinačno kaže koji su njihovi zadaci. Ja vas pitam: Koji su bili zadaci koji su bili dodeljeni Karanu i gospodinu Šljivančaninu? Šta je rečeno, šta su oni trebali da rade?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, zadatke je Šljivančanin izdavao. Sem onoga da se pripremi bezbednosna... odnosno bezbednost evakuacije, drugo mi ništa nije poznato da mogu da kažem.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa, Gotovo... gotovo da sam završio sa ovom temom, iako ću možda kasnije da se vratim na to. Dakle, vi ste bili prisutni na tom sastanku i ono što mene zanima je zapravo jednostavno. Razgovaralo se o evakuaciji bolnice, kao prvo. Da li je to tačno?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Između ostalog, i o evakuaciji.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja ću da se držim samo evakuacije bolnice. Koji su bili sastavni elementi vezani za pitanje evakuacije bolnice? Ko je za šta bio zadužen? Ko je koordinirao sa kim?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, to ne znam, niti je preda mnom na tu temu govoreno, sem koliko se sećam da treba Karan sa Šljivančaninom sutra ujutru da odu do bolnice i da pripreme bezbednosne uslove za evakuaciju. Jedino što mi je poznato.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li vam je poznato ili da li vam je gospodin Bulatović to rekao, mislim da je on sa vama vodio razgovor, o mogućnosti postojanja spiskova koje je sastavljao organ bezbednosti, a pre evakuacije bolnice?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Koliko vi znate, da li se može reći da je organ bezbednosti pokušavao da sazna imena onih pojedinaca za koje organ bezbednosti

smatrao da su odgovorni za, ja ću to nazvati "situaciju u Vukovaru"? Drugim rečima, imena branitelja, ljudi koji su se borili protiv JNA?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: To za nas nisu bili branitelji. Znači, u praksi da. Kontraobaveštajno može da radi na ustanovljavanju imena lica i osoba koja su izvršili zločin ili krivično delo prema: vojnicima, civilima, Jugoslovenskoj narodnoj armiji i tako dalje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, kada kažete da što se vas tiče oni nisu bili branitelji, ja ne želim da vas kritikujem, dakle iz vaše perspektive ljudi koji su se borili protiv vas su generalno govoreći, bili zločinci, je li to tako?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Molim vas, 1991. godine postoji Socijalistička Federativna Republika Jugoslavija, postoji Jugoslovenska narodna armija. Sve što je mimo Ustava Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije je ili pobuna, u svakom slučaju, krivično delo. Jugoslovenska narodna armija je po Ustavu dužna da brani ustavni poredak Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali ja vas pitam, a hvala vam na tome, kada govorimo o viđenju iz 1991. godine, da li ste ljude koje ste tražili vi smatrali potencijalnim počiniocima zločina i počiniocima krivični dela? Da li je to tačno?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Počinitelj krivičnog dela, odnosno pobunjenik, bukvalno krivično-procesno pobunjenik.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mi smo čuli reč "teroristi" u ovoj sudnici. Da li biste prihvatili da su često posmatrani kao teroristi ili nešto slično teroristima?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Može i tako da se kaže. Glavna kvalifikacija je pobunjenik.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Zar nije tačno da su pravljene spiskovi, da su se prikupljala imena upravo tih ljudi. Je li tako?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne znam za to.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mi smo videli dokazni materijal koji je došao preko SSNO-a, organa bezbednosti, Uprave bezbednosti, sa različitim imenima. Sutra ću vam pokazati ta imena, ako budem morao, ali zar niste bili upoznati sa tim kao jedan od članova organa bezbednosti na tim sastancima - da vi tražite takvu vrstu osoba?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne. Znači, moja isključiva nadležnost je bila u Negoslavicima sa dopunom, znači, selo Berak.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali zar nisam u pravu kada kažem da ste vi bili oficir u organu bezbednosti i da su gotovo svakodnevno održavani sastanci? Zar to nije tačno?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Jesam bio oficir organa bezbednosti. Sastanci su se održavali, ne svakodnevno, znači kako je situacija diktirala. Ali ponovo kažem, organ bezbednosti se upoznaje sa elementima bitnim za izvršenje njegovog zadatka. Ne sa svim. Načelnik je osoba koja raspolaže celokupnom situacijom, kontraobaveštajnom procenom i podacima iz više instance.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vi znate da smo mi čuli svedočenje gospodina Šljivančanina kao i drugih iz organa bezbednosti. Da se pozabavimo periodom od 10 dana. Znam da je teško da se proceni. Ako govorimo o desetodnevnom periodu u oktobru i novembru, koliko često bi se održavali sastanci organa bezbednosti ili komandanta organa bezbednosti?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, pre svega, ja ne znam šta je gospodin Šljivančanin rekao. Drugo, ne mogu da budem precizan, jer je situacija ratna, svakodnevno se menja iz časa u čas; i sastanci su održavani kako situacija dozvoljava. Izveštaje operativne o bezbednosnoj situaciji bitni za komandu brigade su išli hitno, bez sastanaka.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da završimo ovu temu sa sledećim pitanjem: Da li biste se složili sa mnom da su redovno održavani sastanci oficira organa bezbednosti u Vukovaru tokom oktobra i novembra?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ako prihvatim da je redovno svakodnevno, onda ne. Održavani su u zavisnosti od situacije. Moglo je da bude u dva dana dva sastanka, moglo je da bude u deset dana jedan sastanak.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam puno. Hteo bih sada da pređemo na 18. novembar. Zbog toga što imate teškoća sa datumima, želim da vam kažem da se radi o evakuaciji Mitnice. U redu?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Govorimo o predaji Mitničkog bataljona?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da, te jedinice sa Mitnice. Zbog čega kažete za nju "bataljon"?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Govorimo o Mitničkom bataljonu? Pitanje je zašto zovemo "bataljon"?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da, to vas pitam?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Zato što je tako predstavljen, i radi se o formaciji ranga bataljona. Zato što je Karaula Pilip formacijski komandant bataljona.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li bi onda moglo da se kaže da se njihovim nazivom bataljon obezbedilo da se tu radi o vojnicima, koji su predali svoje oružje i sa kojima bi onda trebalo da se postupa u skladu sa Ženevskom konvencijom (Geneva Convention)?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, sa svim ljudima Mitničkog bataljona, koji su se predali, je trebalo i jeste postupano prema svim propisima.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Zar nije tačno da se pravila razlika između onoga što ja zovem Mitnica a vi zovete Mitnički bataljon i grupe pojedinaca, boraca koji su se povukli u bolnicu i morali da budu identifikovani? Da li prihvatate to?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, jedinica koja se predala, je formacijska jedinica ZNG-a, i prema njima je postupano prema svim propisima i po svim propisima i zakonima. Oni koji su se: sakrili, sklonili, presvukli, a ostavili oružje ili ne, a počinili krivično delo, imaju drugu... odnosno, postoje i postoji mogućnost da budu

potencijalni teroristi. U kontraobaveštajnoj proceni ne možete da isključite da li bi pripadnik jedinice koji je počinio zločin, za koji mi ne znamo ili znamo, a ostavio oružje kod sebe, u proceni morate da imate da je potencijalni izvršilac novog krivičnog dela, jer nemate elemenata na osnovu čega možete da tvrdite da će on da ostane miran, a ne da upotrebi oružje koje je sakrio ili bombu. Pravi komandant komanduje, vojnici izvršavaju komande. Ako je do...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Šta ste hteli da kažete sa "takve osobe"? Na koga ste mislili?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Mislio sam na lica koja ste vi spomenuli i naveli kao da su se presvukli i ušli u bolnice, a ne predali sa svojim bataljonom.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: 18. novembra je došlo do pregovora o predaji Mitničkog bataljona, što je rezultiralo time da su prebačeni na "Ovčaru", zar ne?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, nakon predaje, oni su prebačeni u hangar. I ukoliko se hangar nalazi na "Ovčari", da, prebačeni na "Ovčaru".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa, vi savršeno dobro znate da je taj hangar na "Ovčari". Zašto glumite da ne znate?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Molim vas lepo, pokušavam da budem precizan.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vi znate savršeno dobro da je Mitnički bataljon odveden na "Ovčaru". To znate, jer su vas nekoliko puta pitali koliko ste puta bili na "Ovčari", a vi ste rekli da ste bili samo dva puta - 18. i 19. novembra. Dakle, znate da se radi o "Ovčari"? Zar nije tako?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Molim vas, kada govorim sa aspekta kapetana 1991. godine, ja vam govorim da tog trenutka nisam znao da je hangar na "Ovčari". Ako govorimo o periodu davanja izjava sada, slažem se. Sad znam da je to na "Ovčari".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I onda ste vi otišli na "Ovčaru". Niste nam rekli kako ste 18. novembra tamo došli?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne sećam se. Znam da me je neko prebacio vozilom.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ko vas je to prebacio?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne sećam se. U svakom slučaju, neko ko je znao gde je to postavljeno, gde se nalazi hangar.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, osoba koja vas je vozila, bila je neko ko je znao gde treba da ide?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Vi niste ni znali gde idete. Za vas, to je bilo magično putovanje u nepoznato, zar ne?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne. Ja sam trebao da dođem do objekta gde su smešteni pripadnici Mitničkog bataljona i da prenesem sugestiju preventivnu. S obzirom da lično ja nisam znao kako da stignem kolima tamo, vozilom, onda me je neko prebacio koji zna put.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali situacija što se vas tiče je bila takva da ste vi morali 19. novembra tamo da vratite, je li tako?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Sledećeg dana sam ponovo došao, da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ono što ja tvrdim jeste da ste vi 18. novembra znali da morate da se 19. novembra vratite, da bi videli da su oni izvedeni iz hangara, da su se svi pridržavali Ženevske konvencije na pravilan način, i da su zatim svi oni bili poslani na odgovarajuću destinaciju, je li tako?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: 18. naveče mi je dat zadatak od gospodina Šljivančanina da propratim kako ide transport sa pripadnicima Mitničkog bataljona.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja tvrdim da ste vi otišli na "Ovčaru" gde se nalazio Mitnički bataljon, da ste vi bili tamo, ali ne uveče, nego u toku poslepodneva?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Kog dana?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: To je bilo 18. novembra. Ne znam koji je tačno dan bio.

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, govorimo o danu kad su pregovori i predaja Mitničkog bataljona. Tog dana sam padom mraka, pred sam pad mraka - otišao do hangara, i vratio se nakon dvadesetak - do pola sata u Negoslavce.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, ako vam ja iznesem tvrdnju, zbog toga što smo imali ovde razne dnevnikе sa upisima, ako ja iznesem tvrdnju da ste 18. novembra oko 16.00 časova bili u hangaru na "Ovčari", da li biste se složili sa mnom da je to tačna procena?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ako je mrak padao, znači 16.30 - 17.00... Znači, mrak me je zatekao na Mitnici... na... ispred Mitničkog bataljona... u hangaru gde je bio smešten Mitnički bataljon.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ne. Moja je sugestija da ste vi stigli do tog hangara pre nego što je pao mrak. Ne kažem da je bilo svetlo, da je bio dan, ali moja je sugestija da ste vi već oko 16.00 časova bili na "Ovčari"?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: ...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Nisam čuo vaš odgovor. Žao mi je.

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Kažem sumrak, da. Sumrak.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Sumrak je zanimljiv koncept. Da li biste onda prihvatili vreme u 16.00 ili 16.30 časova kao nešto što je prihvatljivo?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Da li možemo sada da se pozabavimo postupkom koji ste morali da primenite kada ste tamo došli. Vaš zadatak i vaša funkcija bili su da obezbedite da se sa pripadnicima Mitničkog bataljona postupa adekvatno i da ne bude zlostavljanja. Da li biste se sa tim generalno složili?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Moj zadatak je bio da prenesem sugestiju da i jedna i druga strana budu, odnosno ne prave bilo kakve probleme koji mogu da eskaliraju u sukob, da se pridržavaju pravila, da ni jedna strana ne sme da provocira suprotnu, kako bi proteklo sve kako treba.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pripadnici Mitničkog bataljona nisu bili naoružani, a vojnici JNA jesu bili naoružani. Činjenica je da ste vi bili tamo da obezbedite da nema zloupotrebe ili zlostavljanja onih vojnika koji su pod kontrolom JNA. To je tačno, zar ne?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Molim vas, mi ne možemo da budemo u to vreme decidni - da pripadnici Mitničkog bataljona nisu imali nameru ili ne bi pokušali da na silu izađu iz hangara, s obzirom na brojno stanje i jednih i drugih. Znači, ne može niko decidno da tvrdi da pripadnici Mitničkog bataljona ne bi u datom trenutku probali da na silu zauzmu hangar ili izađu iz hangara, s jedne strane. S druge strane, ponašanje naših vojnika. S treće strane, nož kod Karaule, i tako dalje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da se zaustavimo kod noža. Da li možete samo da nam prstima pokažete u stvari veličinu oštrice tog noža? Da li možete da podignete dva prsta i da nam pokažete veličinu noža koji je imao Karaula?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Radi se o malom nožu. I to sam rekao. Ali činjenica je da komandir obezbeđenja taj podatak nije imao da mu je nož ostavljen.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja sam vas zamolio samo da nam pokažete svojim prstima veličinu oštrice toga noža koji je izazvao toliku zabrinutost?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: ... *(svedok pokazuje)* ...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A oštrica je bila pola od toga, zar nije tako?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: ... *(svedok pokazuje)* ... To je ova veličina.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A pretpostavljam da su vaši vojnici imali puške *Kalashnikov*? Da li je to tačno?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da, imali su. Ali...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa, hteo sam....

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, moralo bi da se razjasni radi zapisnika da li se tu radi o 10 santimetara ili nešto više?

TUŽILAC MOORE: Hvala vam mnogo. Izvinjavam se. Zaboravio sam na to.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A sada bih hteo da znam sledeće: Da li bi bilo tačno da se kaže da ste vi razgovarali sa oficijom zaduženim za vojnike JNA jer je on imao izuzetno važan zadatak da kontroliše situaciju. Da li je to tačno?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Razgovarao sam sa obojicom istovremeno. I sa komandrom obezbeđenja i sa gospodinom Karaulom, istovremeno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali ja govorim o onom oficiru koji je komandovao vojnicima JNA. Vi ste sa njim razgovarali, zato što je on u suštini kontrolisao situaciju, realno govoreći?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: On je bio zadužen za obezbeđenje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste vi smatrali važnim zadatkom činjenicu da morete da budete sigurni da svi razumeju ono što im vi govorite o pridržavanju propisa po Ženevskoj konvenciji?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I mislim da je tačno da se kaže, izvinjavam se ako pogrešno pamtim, da ste rekli da ste ostali 10 ili 15 minuta. Da li je to tačno?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada ste razgovarali sa oficirima, da li je to bilo u hangaru ili izvan hangara? Tu mislim na Karaulu i ovog oficira JNA?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ispred hangara.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I mislim da je tačno da se kaže da je taj razgovor vođen sa tim oficijom JNA uglavnom u tom periodu, zar ne - pre nego što ste otišli?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, razgovor je vođen u prisustvu i jednog i drugog.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A taj razgovor je trajao 10 do 15 minuta?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: To je tačno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mogu li onda da se pozabavim molim vas pitanjem gde ste otišli posle toga? Koliko se sećam, rekli ste da ste otišli u Negoslavce. Da li je to tačno?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Tačno je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Imamo jedan dokazni predmet sada. Pretresno veće ga zna, i ja neću da se pozivam na njega, ukoliko to ne bude neophodno. Ali je tačno, zar ne, kao što ste već rekli, da ste se vi njemu predstavili, tako da je on znao sa kim razgovara? Zar nije tako?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Predstavio sam se i jednom i drugom. Ne znam na koga mislite?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ima jedno pitanje koje me zanima, a to je sledeće: Uobičajeno je kada se vrši neka primopredaja ili ako obezbeđujete da se ljudi ponašaju

odgovarajuće, da vi utvrdite ime osobe sa kojom razgovarate, i oficira koji je tu zadužen, u slučaju da morate da razgovarate sa njim ili neko drugi treba da razgovara sa njim. Da li shvatate moju poentu?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, neko je komandiru obezbeđenja izdao zadatak u vojničkom smislu. Pripremio ga za zadatak obezbeđenja hangara i zarobljenika. Neko je transportovao zarobljenike do hangara. Zarobljenici su ušli u hangar. Trenutak kada je dolazim i razlog je isključivo sugestija da se ne desi i ono što sam već do sada rekao, nešto što ne treba. Znači, jedini razlog moj je taj. Ko je izdao zadatak komandiru u vojničkom smislu, borbenom, o obezbeđenju - ne znam. Ko je dovezao zarobljenike, ne znam. Ovo je čisto bila preventivna aktivnost.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Moja je greška što možda nisam tačno naveo poentu. Ja pitam i hteo bih da saznam sledeće: Ako neko razgovara sa komandirovom koji je zadužen za bezbednost, mislim, 182. ljudi koji su se predali, koje bih ja nazvao ratnim zarobljenicima, očekivalo bi se da znate sa kim to razgovarate. Na primer, može nešto da se dogodi kada se vratite. Neko može da vas pita: "Sa kim ste razgovarali?" Neko može da vas pita: "Ko tamo komanduje?" I ja vas pitam da li ste se raspitali za njegovo ime kako bi bili sigurni da imate odgovor na takva pitanja?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, moguće je da se kapetan predstavio, moguće. Da sam upamtio ime - nisam. A da je bilo potrebe da on ili ja njega zovem u kasnijem periodu, ili on mene, po bilo kom pitanju zarobljenika - nije bilo potrebe, jer to moja nadležnost i organa bezbednosti nije bila.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali to nije tačno, zar ne? Stvarnost je da ste vi bili tamo da bi osigurali da se sve uradi kako treba. Zbog toga ste vi morali da uzmete u obzir sve eventualnosti, a jednu ste nam već i spomenuli, a to je da bi ovaj bataljon mogao da se okrene protiv tih vojnika. Dakle, moram da krenem dalje ali sada da vas pitam. Da li je on ili nije rekao, i da li ste ga vi pitali kako se zove i kojoj jedinici pripada?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da li je komandir obezbeđenja pitao mene, izvinjavam se, ili ja njega? Nisam vas razumeo dobro?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste vi pitali za njegovo ime?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste pitali koja je njegova jedinica?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste mu vi rekli: "Ako nešto pođe naopako, moramo da budemo u kontaktu na neki način"? Kako osigurati da se sa nekim stupi u kontakt ukoliko dođe do problema?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Molim vas, ponavljam. On je dobio zadatak komandnom linijom od svog komandanta ili njemu... pretpostavljenog. To je jedna stvar. Druga, apsolutno nije bilo potrebe da komandir po bilo kom pitanju kontaktira sa mnom. To je zadatak komandovanja. I kažem, neko je u liniji komandovanja njemu naredio da postroji jedinicu, pripremi jedinicu, preuzme objekat, obezbedi objekat, i tako dalje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da sledimo onda vaše kretanje 18. novembra. Posle 15 minuta, vi ste otišli sa "Ovčare", zar ne?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A rekli ste da ste otišli u Negoslavce, je li tako?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I niste se više 18. novembra vraćali na područje "Ovčare". To je takođe tačno, zar ne?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Nisam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li vi slučajno znate za mesto u Šidu koje mislim da se zove "Sremski front" ?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: To sam malopre odgovorio gospodinu advokatu. Šid, grad Šid, jedini, jedini put sam ušao 2003. godine s jednim visokim državnim funkcionerom - službeno. Do tad - nikad.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Znači da ništa ne znate o školi u tom području, niste boravili ili dolazili u tu školu u noći 18. novembra, je li tako?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Na koju školu mislite?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa, mi smo čuli svedočenje da ste vi naveli mesto gde ćete se nalaziti. To nisu bili Negoslavci, zato što su Negoslavci mesto gde se nalazi organ bezbednosti. U stvari, mi tvrdimo da ste vi rekli da ste te večeri bili u Šidu, i da ste to rekli Vezmaroviću. To vi ne prihvatate, zar ne?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: To je notorna neistina. Pa molim vas, notorna neistina. Za sve vreme boravka Gardijske brigade u Negoslavcima, ni na jednom drugom mestu nisam izašao, pogotovo ne u Šid. Notorna neistina.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je tačno da kada ste vi otišli iz hangara sa "Ovčare" 18. novembra, da vam je bilo jasno da morate da se vratite 19. novembra, da bi obezbedili nastavak evakuacije?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne. Zato što ja nisam bio zadužen za evakuaciju. Ja sam zadatak da se vratim sutra ujutru dobio nakon toga. Znači, tog trenutka mi to nije jasno što pitate.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pa, ono što vi mislite nije sasvim jasno. Ja tvrdim da vam je sasvim jasno da kada ste se tamo nalazili 18. novembra i razgovarali sa Vezmarovićem, vi ste njemu spomenuli da ćete da se vratite možda ne te večeri, ali gotovo sasvim sigurno 19. novembra?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Netačno totalno. Nemam komentara na takve tvrdnje. Ja sam zadatak dobio od gospodina Šljivančanina kasnije u kancelariji, da pratim sutra ujutru kako ide transport i da li je sve u redu. Prema tome, nisam ni ja mogao da ga znam pre nego što ga je gospodin Šljivančanin dao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Sada smo potpuno rasčistili da vi niste rekli Vezmaroviću da ćete da se vratite sledećeg jutra. To je dakle bilo samo slučajno i po naređenju Šljivančanina - što ste tamo došli sledećeg dana. To je ono što vi kažete, zar ne?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A u stvari, realnost je bila, da vas je on video 19. novembra ujutro. Zar nije to tačno?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ujutru sam bio, da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Molim vas da nas podsetite dok ja nešto tražim u svojoj svesci, ali ja mislim da ste vi ostali tamo tamo na "Ovčari", čini mi se da ste rekli sat i po ili dva sata 19. novembra ujutro?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Otprilike da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Šta ste radili tog jutra na "Ovčari"?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, zadatak je bio da odem i da pogledam, ustanovim, da li je sve u redu, da li sve u redu ide s ukrcavanjem, i da li ima kakvih problema u kontraobaveštajnom smislu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Koga ste pitali tim stvarima? Tog istog oficira bezbednosti?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Mislim da sam ga pitao da li ima zapažanja, ali ne samo njega.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja bih želeo da malo detaljnije o tome porazgovaramo. Izvinjavam se što ne razumem u potpunosti. Vi ste pitali da li je bilo ikakvih problema prethodne večeri, tokom noći? Da li je to tačno?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da. Znači, to je bilo pitanje uobičajeno: "Da li je sve u redu?", ne prethodne večeri, nego uopšte, stanje uopšte. I prethodno, i sad sa ukrcavanjem. Generalno pitanje, uobičajeno pitanje "Da li je sve u redu?"

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A koliko je otprilike bilo autobusa u koje su se ti ljudi ukrcavali?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Tri, četiri autobusa.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li bi bilo tačno da se kaže da je procedura za ukrcavanje bila da se autobus dovede do hangara i da se onda pojedinci uvedu u autobus? Molim vas da nam opišete kako se to radilo uz pomoć tog oficira?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Znači, ono čega se ja sećam, kako sam zatekao... kako su ljudi odgovorni za to radili, ispred ulaza je deljena hrana, a na nekih možda petnaestak metara su bili autobusi, tako da je posle uzimanja hrane se ulazilo u autobus, koliko sam ja mogao da registrujem i da upamtim.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali razlog što vam je trebalo sat i po ili dva, jeste što su oni izlazili u malim grupama. Da li je to tačno?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ako mislite da sam došao zbog njih isključivo - ne. Znači, nisam do kraja ostao ispred hangara. Ne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ne. Ali vi ste nam rekli da ste tamo bili sat i po ili dva i ja bih želeo da znam šta ste radili i kakva je bila procedura kada ste vi bili tamo?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Sa moje strane, procedura je nikakva. Znači, postoji jedan metod u radu organa bezbednosti koji se kaže i zove "lično zapažanje" ili "opservacija".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da onda to skratimo ovako: Oficir koji je bio zadužen za bezbednost, bio je tamo prisutan u to vreme, kako bi bio siguran da će se stvari odvijati kako treba. Da li bi to bio korektan način da se to opiše?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne, ne. Ja sam oficir, bio oficir bezbednosti, a nisam bio oficir zadužen za bezbednost pripadnika Mitničkog bataljona.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kako bismo onda nazvali Vezmarovića? Koji čin bi njemu dali - komandir za bezbednost?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Vezmarović je komandir jedinice koja je dobila zadatak da obezbeđuje pripadnike Mitničkog bataljona.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li onda to mogu da kažem ovako: dakle, za vreme tih sat i po do dva, komandir Vezmarović je bio tamo da bi obezbedio da se to sve odvija na ispravan način? Da li bi moglo tako da se kaže?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ja ne znam koliko je Vezmarović bio tamo, ali on je zadužen sa svojom jedinicom da štiti pripadnike Mitničkog bataljona, i taj zadatak je dobio komandnom linijom od nekoga. Verovatno od svog komandanta - pretpostavljenog.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Onda ću tome da pristupim na drugi način. Tačno je zar ne, da je Vezmarović ostao kod hangara na Ovčari čitavo vreme dok ste i vi tamo bili? Da li je to tačno?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Za tih sat vremena, sat i po? Bio je tamo. Koliko mogu da se setim, da, bio je tamo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam puno. Moja je greška i ja se izvinjavam. Zbog toga se vraćam na 18. novembar. Da li ste 18. novembra videli autobuse kada ste došli na "Ovčaru"?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kada ste tamo stigli, vi ste hteli da budete sigurni da je čitav Mitnički bataljon pod odgovarajućim nadzorom i kontrolom i zbog toga ste sugerisali da se stavi onaj konopac. Da li bi to tako moglo da kaže?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Ja sam predložio i jednoj i drugoj strani, ako smatraju da je potrebno - da stave konopac, kako bi imali ograđeni deo - da ne prelaze jedan preko drugoga, i vode računa da ne izazovu ekscesnu situaciju.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: To je bio vaš način da osigurate da kompletan Mitnički bataljon bude pod adekvatnim nadzorom, je li to tako?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: To je bio samo predlog komandiru obelodanjanja.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali to je bilo da bi se osiguralo da 182. ljudi bude pod kontrolom, zar nije tako?

TUŽILAC MOORE: A bio bih zahvalan ako bi gospodin Borović govorio malo tiše.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: To je tačno, zar ne? Gospodine Karanfilov? To je bio način da se osigura da 182. ljudi bude pod kontrolom?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Verovatno bi to i bez toga bilo pod... pod kontrolom.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: To je način da se osigura da se Mitnički bataljon drži pod kontrolom? To je tačno, zar ne?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Nije konopac postavljen isključivo... odnosno, predloženo - što se konopca tiče - isključivo radi Mitničkog bataljona. Radi obe strane. I to je čista sugestija jednog kapetana koja nije morala biti prihvaćena.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja tačno razumem ono što vi kažete. Ali, da li bi moglo da se kaže da je možda prirodno da je postojala zabrinutost ako imate 182 vojnika i oficira pod nadzorom JNA u to vreme?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Prirodna zabrinutost u kom smislu?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Na sledeći način: Imate jedan bataljon ljudi koji su borci. Rekli ste da ste razgovarali sa Karaulom i Vezmarovićem, kako biste osigurali da ni jedna strana ne otežava situaciju i ne naškodi drugoj. Da li me pratite? I zbog toga, ako imate...

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE:... 182 čoveka, jer to je broj ljudi iz Mitničkog bataljona, ako ih imate toliko, onda morate da budete sigurni da se drže pod odgovarajućom kontrolom, zar ne? To je jednostavno, ja bih rekao?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Konopac je više trebao da posluži i nadam se da je poslužio, da se limitira zona kretanja – dokle se može kretati jedna strana i druga. Ponovo kažem, pretpostavljam da je komandir jedinice obezbeđenja imao striktno zadatke o svom... i način, odnosno precizirano način izvršenja svog zadatka u obezbeđenju zarobljenika.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ali ja ponavljam, jer je očigledno problem u tome kako postavljam pitanje: Uvek je postojala opasnost da taj bataljon počne da se ponaša na neadekvatan način, i zbog toga je to mesto trebalo da se osigura da se to ne dogodilo, zar nije tako?

SVEDOK KARANFILOV – ODGOVOR: Recimo.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, da li bi ovo bio odgovarajući trenutak da prekinemo za danas?

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Moore. Gospodine Domazet, želim pre pauze da kažem da se pokazalo da je za utorak 5. decembar jedina moguća promena u rasporedu zasedanja da ovo Pretresno veće zaseda između 13.00 i 17.00 časova, a to je otprilike pola sata kraće od uobičajenog zasedanja. Imali bi samo jednu pauzu negde na pola tog perioda, što bi omogućilo da se ovaj žalbeni postupak koji je u 12.30 časova dovrši, i drugi postupak koji je predviđen u 17.30 časova - nastavi. To je jedina moguća promena za utorak. A nažalost, nikakve promene nisu moguće za sredu, zato što su termini već određeni, kako bi se omogućilo vreme dolaska potrebno za advokate. Da li je ova promena za utorak prihvatljiva za sve, i da li bi gubitak zasedanja od pola sata predstavljao problem? Da li ima postoji neko mišljenje o tome?

ADVOKAT DOMAZET: Časni Sude, što se mene tiče i što se tiče Odbrane gospodina Mrkšića, prihvatli bismo ovakvu mogućnost. I hvala, ukoliko je to moguće, jer bi meni omogućilo da u jedan sat budem na suđenju. Lično mislim iz onog što je gospodin Lukić danas rekao da će njegovo glavno ispitivanje biti najviše jedna sesija, da bi meni odgovarala još jedna sesija. I ja ću gledati da u okviru te sesije završim moje ispitivanje. I na taj način bi ovaj problem koji zaista imam, bio rešen. Dakle, mislim da je to ono što je odgovaralo i gospodinu Lukiću, a meni u svakom slučaju odgovara ovakvo rešenje, ukoliko je moguće.

SUDIJA PARKER: Ne vidim nigde otpor tom predlogu. A gospodin Domazet je smanjio svoj zahtev sa jedne i po sesije na jednu sesiju, pa zato mislim da donesemo odluku o tome sada. U utorak ćemo da zasedamo od 13.00 do 17.00 časova. A svi ostali termini za sledeću nedelju ostaju po utvrđenom planu. Sada prekidamo sa radom i nastavljamo sutra u 14.15 časova.

